

pÚvodní foto / **Přeplněný sál** * Událost / **Vernisáž** výstavy **Vladimíra Renčina** v Praze * Dvojrecenze / **A) Vladimír Renčín: „Léčba na 100 různých způsobů“ B) Svět kreslí Havla** * Z domova /

E-GAG

Miroslav Barták celoročně v celosvětové edici **Readers Digest**; **Nenad Vitas** vystavuje; **Lada** v **tančícím domě**; **Vhrstí** míří domů; Zemřel **Wabi Daněk**; Třikrát knižní **Sláva**; Další **Neprakta**; **Karlíček** = **dílo roku!** **Matuška** v **Náchodě**; **Hofman** na Everestu; **Fr. Skála** na náměstí * Slovensko / **Za Jánom Valterom** * **Z pošty** / mj. **Alexej Jaroš** po letech * **Časopisy** / **Charlie Hebdo**, **Sorry**, **Bumerang**, **Eulenspiegel** * O humoru / Z tisku * **Mistři pláten** / **3 opice** (a to **6x!**) * **Zub času** / **O bienále v**

Písku z T-GAGu 2004 * **Kalendárium** * **Objev** / **Z lesa Ladislava Hojného** * **Dokument** / Konečně zase: Renčín v **Literárkách!** * **Z archivu** / Zemřel **Jan Steklík, KŠ** * **Glosa** / **Dva mušketýři**: po **Dlabáčkovi Pivrnec** * **Vybráno** / Z Eule i z BUMu (**Tomaschoff**) * **GAG** / **Co dál?** * **Ze světa** / Chorvatsko, Rakousko, Černá Hora, Německo, Polsko * **Výsledky** / Srbsko, Španělsko, Belgie, Ukrajina, Brazílie, Maďarsko, Rumunsko, Itálie, Slovensko * **Propozice** / Turecko, Švýcarsko, Srbsko, Polsko, Egypt aj.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2017 / 12

15. ročník

KRESBY: ANDREASSEN, BARTÁK, BAŠIČ, BECK, BOUTON, BRDEČKA, CVETKOV, FRACKOWIAK, FRITSCHÉ, HANUSIC, HOFMAN, HOJNÝ, HRDÝ, KAZANEVSKÝ, KOŠTÝŘ, KRUMBIEGEL, LADA, LEAL, LICHÝ, LINEK, MAKAL, MATUŠKA, MIŠANEK, MRÁZ, MUSLU, NEPRAKTA, PENA-PAI, PRALOVSKÝ, QUIANG, RÁK, RENČÍN, SCHMIDT, SKÁLA, STEKLÍK, ŠOUREK, TAUSSIG, TEICHMANN, TOMASCHOFF, VALTER, VHRSTI, VITAS, ZAK, ZELLER...^{AL}

pÚvodní obrazek / **Vladimír Renčín nadělil humor v mikulášské Praze (6. 12.)**

Vernisáž velké pražské výstavy **Vladimír Renčín** (více na str. 2 - 8!) Foto: Jan Koutek

PRAŽSKÁ PLYNÁRENSKÁ VÁS ZVE NA VÝSTAVU

VLADIMÍR RENČÍN

7. PROSINEC 2017 - 10. ÚNOR 2018
GALERIE SMEČKY
VE SMEČKÁCH 24, PRAHA 1
WWW.GALERIESMECKY.CZ

PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ

Největší možná ne, nejlepší po mnoha stránkách ano. Měřeno současnými podmínkami a vlastně i poměry. Málem půldruha stovek relativně nových **originálů** Renčínových vtipů nahore a myriády dokumentů o životě a hlavně tvorbě oblíbeného autora o sál níž. **Vladimír Renčín** zemřel počátkem října. A na počátku prosince byla výstava zahájena! **Mikulášská** nadílka v **Galerii Smečky** *Pražské plynárenské* je dílem i důkazem kvalitní produkce, která věděla "kam sáhnout". Svou úlohu tu měla i tradice. Ve výčtu dlouhé řady zdejších výstav najdeme jména *Jiránek*, *Matuška* nebo *Slíva*. A nyní **Renčín!**

Událost / Vladimír Rečnín - výstava v Praze (na 16 snímcích!)

Být sportovním moderátorem v televizi, začal bych hodnocení po závodě oním přibližným dotazem: Tak co, spokojenost?

A být tak sportovcem po vyhraném finále a ne půlkurátorem výstavy po vernisáži, mohl bych si sám odpovědět: Přesně tak, spokojenost!

Jenže jako inteligentní bytost bych se měl nejspíš vyjádřit k věci mnohem košatěji, najít i jisté souvislosti, klady i zápory instalace, také nějaké to opomenutí, zádrhel či připomenout, co jsme už nestihli a co by tu tak ještě... Ále houby!

Fakt moc pěkné!

Na koho jsem se na výstavě po zahájení podíval, byl spokojený, usměvavý, podával ruku, kynul, kdekdo nám děkoval za parádní představení podařeného projektu. Spokojeně vypadali jak oba šéfové (podniku a nadace **nahore!**) tak kreslíři (**níže!**) Takže uprostřed dost namačkaného obecnstva obecně panovala... No ano, když jinak nedáte: spokojenost!

Děkovali jsme si navzájem - nejvíc to potěšilo od manželky V.R. **Míly** a dcery **Zuzky** (**na fotkách vpravo!**), přece jen na těch nám záleželo nejvíc. Rečnínova rodina nám vyšla vstříc ve všem, co jsme potřebovali a věřte, že nemohlo jít o nevhodnější chvíli - přijít s nápadem výstavy umělce, ale také manžela, táty i dědy právě ve chvíli, kdy nás opustil. Ale totéž platí pro pořadající *Galerii Smečky*, která s nápadem přišla. Když jsem po krátkém zaváhání do sluchátka sdělil, že pro ten **pošetilý plán právě prezentovaný paní produkční pražského plynárenského podniku pověděl** své ano, že bych do toho šel, jen s podmínkou, že by to chtělo pro věc jednoho konkrétního kurátora navíc, celá ta věc se rozběhla fakt svižným tempem...

Bez **Jiřího Hruboně** (níže vpravo) by to nešlo. Pokud jsme nechtěli divákům ukázat jen běžný výběr hezky zarámovaných obrázků milovaného humoristy v profesionálně vedené výstavní síni. Na co jsme oba po přijetí návrhu od **Blanky Hlomové** z P. P., a. s. (vlevo) pomysleli hned na začátku, je snad cítit už z prvního dojmu, který má návštěvník po vstupu do galerie. Ale o tom až jindy a důkladněji, možná dokonce i naněkolikrát.

Vernisáž byla dle očekávání početně navštívena, ceněné pozvánky, bez nichž se v den svatého Mikuláše do prostor chráněných bezpečnostní službou nedalo ani nahlédnout, natož vstoupit, šly na dračku. Kdo by si takovou událost také nechal ujít? A tak jsme se mohli pozdravit s mnoha známými i přáteli, které člověk denně nepotkává. Zahrála Vladimírova oblíbená jazzová skupina, přijela jeho rodina i mnozí přátelé z Hradce Králové, také dávní kamarádi zesnulého - za všechny televizní Krul a rozhlasový Dus...

Ale dostavili se i karikaturisti, tedy ti, kteří si pozvánku přáli; jen pár jmen, které jsme až nyní identifikovali s pomocí **fotografií z akce**... **Kemel**, **Šourek**, Štorkán, **Koštýř**, Morávek, Slíva, **Barták**, **Lichý**, Matuška... za legendárního Nepraktu se přišla na výstavu podívat vdova **Daniela** - dnes už **Winterová**, nechyběl samozřejmě nepraktolog **Kopecký** - snad jsem moc na známých neopomněl... **Tučně** jsou zvyrazněni ti, co jsou na snímcích! A část z nich dorazila se svými partnerkami či přáteli... Museli jsme cosi k výstavě povědět pro menší televizi a pro Český rozhlas, stanici Vltava. Byl tam prostě šrumeč. Výstavu zahájil předseda správní rady nadačního fondu GS ing. **Jiří Hamšík** a přivítal nás i sám předseda představenstva Pražské Plynárenské a. s. ing. **Pavel Janeček**. Vypadalo to, že má z nás všech v sále opravdovou radost. Řeč o autorovi a jeho dílu procítěně pronesl herec **Miloň Čepelka** (viz **foto na titulní straně!**), kdo má zájem, najde téměř identický text v katalogu. Ten byl pro pozvané účastníky vernisáže samozřejmě grátis a obsahuje i dvě desítky z vystavených Renčínových vtípů. No, fotili jsme se snad všichni se všemi; řadu snímků z vernisáže jsme si však schovali i pro příští čísla...

Pár rad pro potenciálního diváka

Pokud běžný návštěvník zavítá na výstavu v Galerii Smečky, přijde si samozřejmě na své hned za vchodem... a pak i při docela dlouhé pouti pořád dál a dál až do poslední místnosti. Pak opět zpět dlouhou pasáží vroubenou kvartety originálních kreseb v rámech. Pro oživení

jsou ve velkých sálech i hodně zvětšené vtipy na desítky panelů.

Pokud se divák spokojí s letmou prohlídkou a zasměje se té dávce Renčínova humoru, může spokojeně po čtvrthodince opustit výstavu. Kresby, které tu shlédl, pravděpodobně nikdy neviděl - jsou to práce z novějších časů kreslené pro deníky, po MfDNES v závěru kariéry pak do Práva. Jedno sklo je také vyhrazeno pro kreslený humor beze slov, který Mirek produkoval do odbornějšího, hlavně zahraničního tisku.

Okruh jeho zájmů - ač jde o díla z posledních desetiletí - se nijak nemění. Od každého tématu jsme vybrali pár ukázek, takže je tu zastoupena jak politika z pohledu obyčejných lidí, tak z přízemního pohledu světa hmyzu. Jsou zde **vtipy z vinných** sklípků i sklepů, jejich **zvětšené verze** jsme umístili tam, kde bývají stoly s osvěžením. (**viz foto výše**). Nechybí tu kresby z domovského i hospodského prostředí, nejvíce se však líbí hrdinům Renčínových vtipů v přírodě, kde se daří jejich často až globálním úvahám...

Ovšem nedá se nic dělat, musíme teď vyrukovat s manuálem, jak s výstavou v Galerii Smečky nakládat! Tou první radou je, že se nesmíte nechat okouzlit prvním dojmem z barevné nadílky humoru. Naopak - nesmíte se na samém konci zadního sálu otočit a dle dalších a dalších zasklených kreseb kráčet zpátky ke dveřím. To by byla chyba. Zde naopak přichází ta chvíle, kdy se člověk musí **ponořit** (doslova) a zažít to překvapení. Neboť po nenápadných schodech lze sejít dolů, k opravdovému představení autora, jaké ještě nikdo z nás, a to jsme ve věci hodně zasvěcení, neviděl a vidět nemohl.

Udělejte si na prohlídku dost času

Abychom ovšem zvědavého čtenáře e-GAGu na podívanou v kryptě galerie připravili, musíme začít tím, že mu poradíme, že by si měl na návštěvu výstavy vyhradit klidně hodinu. Čeká ho totiž kabinet kuriozit! Něco, co bychom očekávali v muzeu, ale rozhodně ne v běžné výstavní síni s běžnými kurátory, s kunsthistoriky zakládajícími si na exotické slovní zásobě.

Už jen názvy, které jsme umístili pod jednotlivá výstavní skla, ukazují na důkladnost, s níž se kurátoři pustili do životního odkazu, který po sobě Vladimír Renčín zanechal. A to - naštěstí - právě v archívu svého pečlivého "kronikáře" **Jiřího Hruboně**.

Ono už nahoře se ve zasklených vitrinách objevují pozoruhodné exponáty, jako výběr katalogů, originální tužky, perka, štětečky i barvičky (vypadají jako staříčké anilinky) z umělcova pracovního stolu. A také ocenění; jako jeden z **Ostnů Dikobrazu** - prozradíme, že jde o ten *stříbrný*. Ve vstupním prostoru je k vidění /hodně těžká!/ cena **Františka Ulricha** udělená z kraje roku Renčínovi královéhradeckým primátorem. A u recepcce visí obrovská vzácnost -

pozor, nesahat! - kalendář, jenž je stejně prestižní, jako dnes ten Pirelliho - jenže jde o plně Renčínovým kresbám věnovaný velikánský nástěnný **kalendář firmy IBM**.

Mapa pokladů

Ale teď už konečně vstupme do sklepení, kde čeká oči tatínka či dědečka (ovšem i maminky a babičky) to pravé pochutnání na stolech i na stěnách. A pro neposedné děti lákadlo k sezení ve vedlejší "kapli" - nepřetržitě pouštění dvou řad Renčínových večerníčků (**viz foto!**). Netřeba se proto obávat známého fňukání: *Tak kdy už půjdeme...?* Naopak, bude tu čas pročíst, ba prostudovat každý z exponátů nabitých panelů... Zde je slíbený seznam hlavních popisků (mimo to je ovšem spousta čtení pod skly i za skly)...

Z počátků tvorby (1959 - 1964)

Vývoj stylu kresby (1964 - 2010)

Ze zahraničních zdrojů (USA, Velká Británie, SRN)

Výběr kreseb z let 1968 a 1969 (Pražské jaro a ruská okupace)

Výběr titulních stran z tisku (Dikobraz, Roháč, Svět obrazů, Téčko, Stadión aj.)

Komiksy (především, ale nejen pro děti)

Očima kolegů (Hrabal, Horníček aj.)

S přáteli a dalšími (fotografie s kulturními osobnostmi)

Stručný přehled tvorby (i tak je hodně obsažný)

Z tvorby pro děti (ilustrace včetně Steklačova Boříka či Hanouskova Bambuly)

Dlabáček, Rambousek (a další zajímavé kousky)

A také různé plakáty, včetně toho unikátního a patřičně patinovaného. Visí dole přímo proti schůdkům v centru pozornosti příchozích - je to onen poutač zvoucích na legendární (protože nejnavštěvovanější) výstavu kresleného humoru v pražské Staroměstské radnici na počátku 80. let minulého století. Načež uprostřed *krypty* - namísto prostoru pro obřad - sražené stoly a na nich rozprostřen k hodování nikoliv ubrus, ale široký výběr knih. Přiznám, že z těch po-

kladů vystavených zde *zdarmes* kdejakému amatérskému oku, ač dlouholetý sběratel humorných alb, nemám doma ani polovinu!

Spousta informací v přístupné formě!

Knihy tvoří na stolech nenáhodné, naopak cíleně soustředěné shluky - především velkých a slavných "předrevolučních" (= vyprodaných) knih vtipů, poté prvního porevolučního "The Best of Renčín". Ale také "Kos a kosínus", kterým to (s Křesťanem) celé začalo. Jsou tu i knihy Renčínem ilustrované (Nepil), knihy vydané v zahraničí, unikáty dosud mimo úzkou tlupu odborníků domácímu publiku nejspíš neznámé. A nechybí ani životopis Renčina od **Jana Boňka** opatrně vysypaný z "Krabice od bot", ani poslední u nás (zatím!) vydaná knížka.

Výstřížků anebo novoročenek dokumentujících celou Renčínovu kariéru, nemá takto pohromadě nikdo jiný než zmíněný sběratel z Liberce. A nikdo se v jeho tvorbě ať už chronologie řazení podle vývoje stylu tak dobře a spolehlivě nevyzná. Jen zde, v textu určeném jen zasvěcenému publiku, můžeme snad prozradit, že spojením sil druhého kurátora s produkcí se podařilo zabránit **Jiřímu Hruboňovi** v úmyslu dopravit ze své liberecké sbírky až do pražských Smeček celý jeden **obří billboard** s Renčínovou prací.

Tak tolik z první vody načisto, s omluvou, že vydání GAGu je za dveřmi, v záplavě snímků od několika autorů se na monitoru dost těžce vybírá ta správná ligová sestava. Například tyto dva snímky mi zbyly, ač se kdesi v textu o nich zmiňují. Obě tyto vitríny jsou k vidění nahoře u zdi velké síně. Tak snad jen ještě závěrečná pozvánka - už ne tištěná: zajděte si do Smeček, v klidu si výstavu projděte, nejlépe když budete chtít uniknout předvánočnímu shonu.

P. S.:

Jak dobře známo, humor léčí, a speciálně o tom Renčínovu se to obecně ví. Za měsíc vám tu určitě znovu připomeneme, že výstava *Vladimír Renčín* je otevřena až do 10. února 2018.

Ale proč odkládat to, co lze udělat hned? Jestli vás něco bolí nebo někdo trápí, zkuste si léčivé účinky kresleného humoru ověřit v GS:

Smečky č. 24!

Ivan Hanousek

Kdo jsou kurátoři výstavy „*Vladimír Renčín*“ v *Galerii Smečky*

HANOUSEK Ivan – novinář, spisovatel, teoretik cartoon (vlevo)

* 14. 5. 1942 Praha

Absolvoval fakultu sociálních věd a publicistiky UK v Praze (1969). Diplomová práce „Výtvarná publicistika v českém tisku 1958 - 1968“. Pracoval jako novinář v tisku, televizi a v rádiu (1967 - 2002).

Zakladatel České unie karikaturistů (1990), redaktor humoristického měsíčníku Škrt (1990) a šéfredaktor humoristického týdeníku Kuk (1990-1991), editor magazínu e-GAG 2002. Ve sbírce knih a katalogů *cartoons* má cca 1750 exemplářů. Organizátor národních i mezinárodních soutěží *cartoons* v České republice: sportovní vtipy „Emil Stadiónu“ (1984-1993), Fór pro FOR Praha (2000-2010), spolupořadatel Cartoon-bienále Písek, Humorest Hradec Králové, Napoleon Brno aj. Člen mezinárodních jury mnoha soutěží v Česku, Slovensku, Polsku, Turecku. Autor sbírky vtipů „Veletucet“ (SNTL), tří encyklopedií karikatury (členů České unie karikatury) libret ke čtyřem řadám komiksů, stovek článků o kresleném humoru a karikatuře, předmluv a doslovů ke sbírkám vtipů, ke katalogům, kalendářům a autor projevů na vernisážích výstav. Držitel české Výroční ceny (udělil ČUK), polské ceny Eryka (SPAK) a titulu HUDr. - Doctor Humoris Causa (Salon kresleného humoru v Praze).

HRUBOŇ Jiří – dlouholetý sběratel a propagátor kresleného humoru (vpravo)

* 5. 2. 1946 Liberec

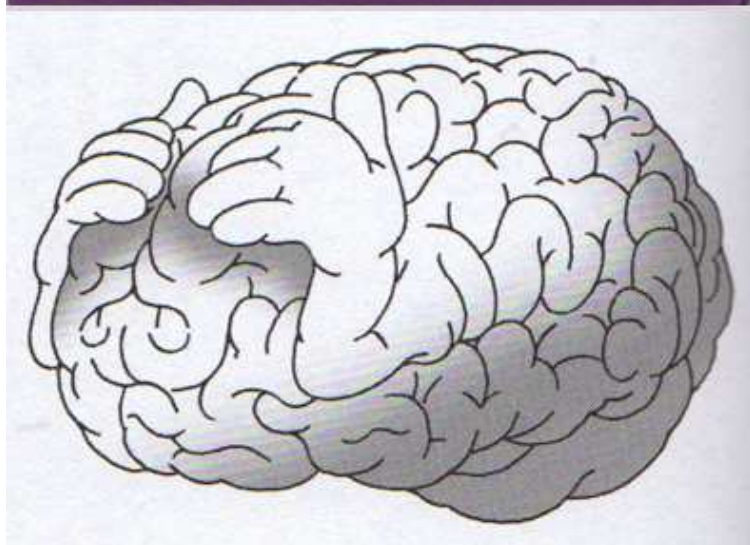
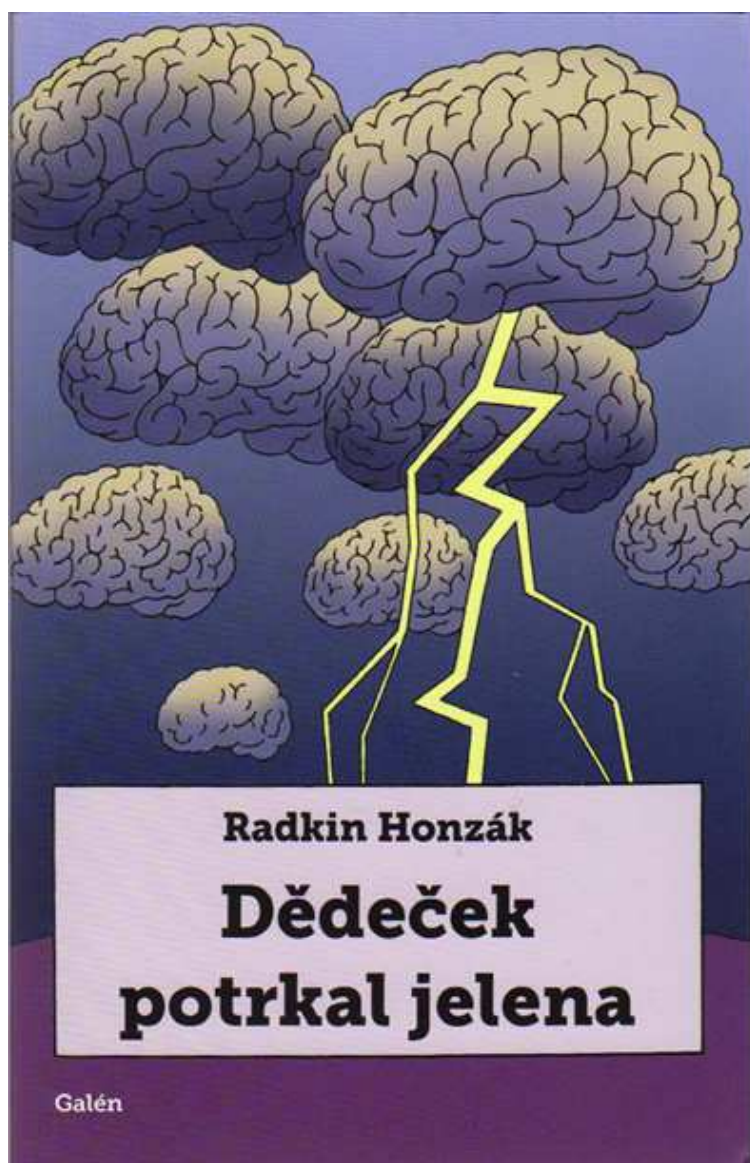
Po studiích na Filosofické fakultě UK v Praze působil většinou v oblasti ekonomie a finančnictví.

Jako sběratel se věnuje desítky let českému kreslenému humoru, který zároveň propagoval i v tisku (například seriálem profilů sedmnácti špičkových autorů žánru v libereckých okresních novinách). V rovněž libereckém Severočeském muzeu pak v devadesátých letech minulého století zorganizoval sérii velkých výstav domácích karikaturistů (Vladimíra Jiráňka, Vladimíra Renčina, Miroslava Bartáka, Jiřího Slívy, Adolfa Borna, Neprakty a Pavla Kantorka). Po letech se začal specializovat na tvorbu Vladimíra Renčina. Od roku 1983 se s ním znal osobně a získal tak důvěru královéhradeckého karikaturisty. Až se stal neoficiálně jak jeho, tak obecně uznávaným „archivářem“ jeho díla: sbírek vtipů, komiksů, knih, katalogů, kalendářů, plakátů, snímků, ilustrací, článků, studií aj.

/podklady pro média na předvernisážový brífink/

Snímky v rubrice „Události“ (str. 3-8): Jan Koutek, Jiří Hruboň, Lud'a Kučerová a GAGfoto

Plakátek (A4) na předchozí straně měl bratříky se stejným motivem o dvojnásobné velikosti a identického vzhledu. Na Národní třídě (prý i jinde) visí největší verze na telefonních budkách O2. Je to stejný plakát, jako ten uvnitř výstavní síně a u vchodu do *Galerie Smečky*.

Blížící se **osmdesátka** **Miroslava Bartáka** by se slušelo oslavit jubilantovou životní výstavou na významné výtvarné scéně. Ale to je už jiný level. Pro každého karikaturistu je průběžné publikování vtipů tou nejdůležitější částí (a podle mého i důvodem) tvorby. **G-men**

Kresby: **Miroslav Barták**

Barták autorem *Readers Digest*

Zajímavá zpráva nám přišla z již legendárního světového měsíčníku **Readers Digest**... Po jeho nečekaně náhlém opuštění východoevropského trhu (mutace vycházely, jak víme, třeba v češtině, slovenštině, maďarštině či polštině) žije dál jen klasické "západní" - tedy **světové vydání**. A ve všech těchto národních mutacích nyní opět vycházejí - jako příjemný dárek abonentům - výhradně Bartákovy kresby.

Čtenáři je najdou lehce - vyplňují celou poslední stránku vnitřní části časopisu (leží tak proti třetí straně obálky). Světový vydavatel si vyžádal od světoznámého autora zaslání dvacítky hotových obrazů a z nich si pak vybral pro celý ročník k otištění hned plný tucet (tedy na celý jeden ročník)

Miroslav Barták dnes už patří k autorům, kteří tvoří v ateliéru na počítači, kde se pochopitelně lépe a rychleji dojde k optimální barevnosti. Zároveň pak taková díla jsou dnes pro autora jakousi *barevnou skicou* k definitivní verzi - kreslenou a také vybarvovanou už jak se sluší a patří ručně štětečky. A hodnou proto jak vystavení, tak i k případnému prodeji opavdového originálu.

Knižní ilustrátor

Více než redakce periodik si Bartáka vybírají jako ilustrátora česká nakladatelství, jak se tu a tam dozvídáte v GAGu. Posledním z nich je "Galén" jenž vydal již druhý výbor ze sloupků, glos či vtipných esejů oblíbeného psychiatra **MUDr. Radkina Honzáka**. Po svazku "*Babičku potrkal jelen*" nyní nabízí soubor "*Dědeček potrkal jelena*" a Barták pro ni ušil obálku (**viz nahoře!**) a pár černobílých **mozků** dovnitř. Jednu z kreseb vidíte **vlevo dole**.

Pavel MATUŠKA

P. Matuška: Kasodotání přátel

USMÍVÁNÍ

/ výstava malovaného humoru /

Usmívání dorazilo do Náchoda

Matuškova výstava obrazů s vtipným obsahem se na konci tohoto a na počátek příštího roku objevuje v poddobrošovském městě **Náchodě**. Předvánoční nákupní nervozitu uklidní a návštěvníky rozesměje i po Silvestru v Městské knihovně ve všední dny převážně od 9 do 17 a v sobotu pouze do 11 hodin. Od kdy a do kdy? Pozvánka uvádí, že až do 12. února 2018...

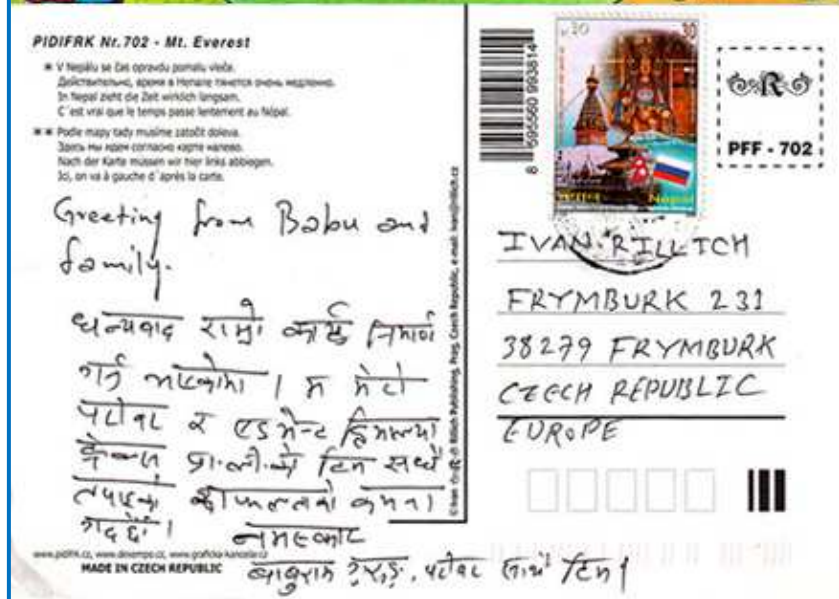
Zdeněk Hofman se nefláká...

...ba naopak! V poslední době kromě rybářských vod, kde tráví tolik času, kolik mu věk a zdraví dovolí (se čtenáři odborného časopisu **Rybářství** se dělí o své zážitky - nikoliv o své úlovky) mu stále chutná i kreslení. Publikování v *Sorry* by ho dnes jen stěží uživilo, avšak Zdeněk má na triku už i několik „zásadních“ úspěchů. Níže vidíte, že to **Hofman** dotáhl mj. až do učebnic - ilustroval totiž *Ekonomii* a též *Práva*...

...TY PIDIFRKY JSOU FAKT VTIPNÝ

...až dospěl na absolutní vrchol.

Ovšem úspěch největší, vlastně nejvyšší, protože neví o žádném jiném kolegově, který by to dotáhl výš, dosáhl v **Himaláji**... Hofmanovy **pidifrky** (jde o velesadu navzájem na sebe navazujících kreslených pohlednic vtipného rázu) už pokryly málem celou zemskou plochu... Dokonce zde máme tu čest předkládat jedinečný důkaz, že se už prodávají až na Mount Everestu (popravdě jen kousek pod vrcholem). Přesto je to nesporně vrchol v branži cartoon.

Zatímco Barták se teď po glóbu rozkládá jaksi plošně, Hofman se rozhodl dostat nejvýš:

"Vejš už to ani nejde, to je jasný rekord!" tvrdí pražský kreslíř Hofman a trvá na přesném zaznamenání do historie kresleného humoru. Důkazy, které zaslal redakci, předkládáme nyní (**viz vedle!**) k posouzení našim čtenářům.

Pokud jde o prodejnost pohlednice s podrobnou mapkou hladiny oceánu přímo nad nejhlubším vodním příkopem na globu, zatím podobný důkaz autor ani GAG zatím nemůže obdobně doložit. Takže absolutní rekord v propagu či poklesu Hofmanova díla v historii kresleného humoru k obdobnému posouzení odborné veřejnosti zatím představit nemůžeme. Ale kdo ví, za jak dlouho se ukáže, že? (r)

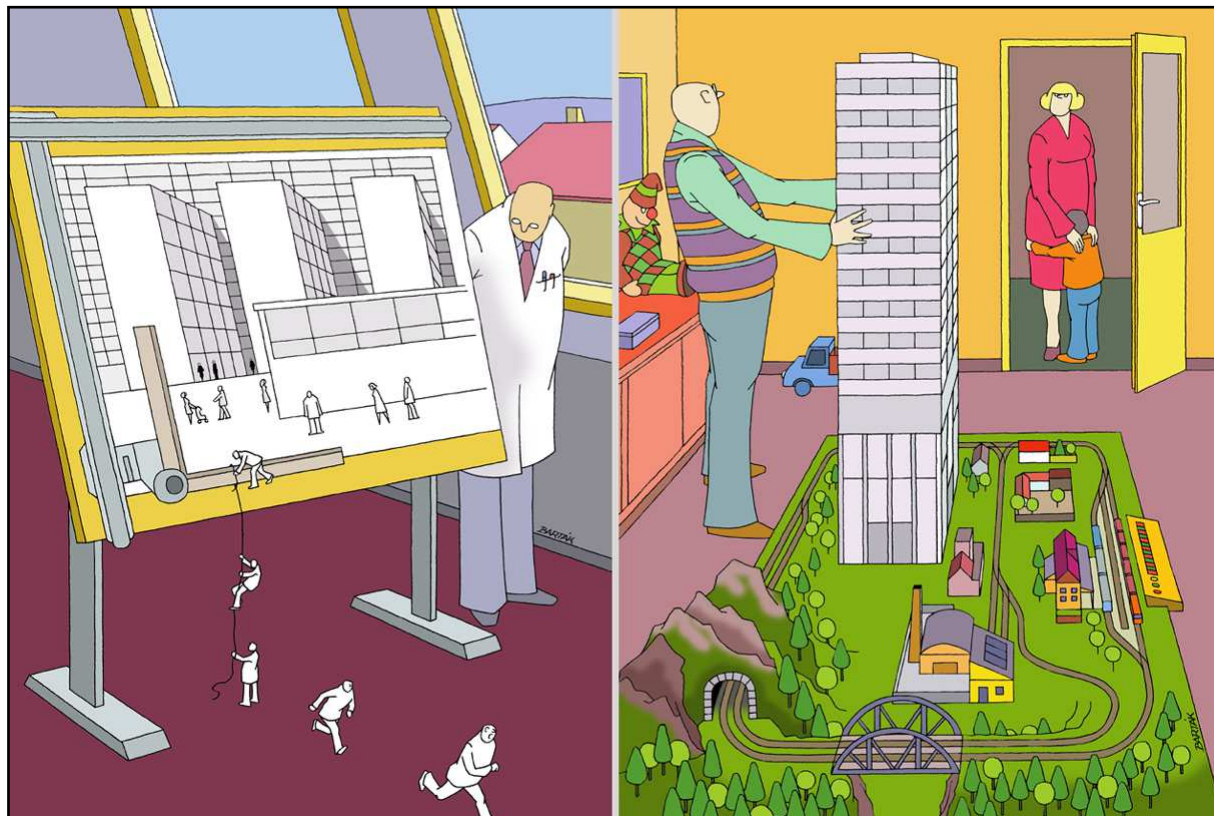
Na obrázcích vlevo od

shora dolů: Prodavačka **Pidifrku** č. 702 v Nepálu; zmíněná pohlednice (její líc i rub)

Vánoční Nášup! Znáte náš Nášup už z léta, kdy jsme se rozhodli vynahradiť čtenářům deficit vzniklý spojením dvou "prázdninových" čísel do jediného, označeného jako GAG 6/7. Víme, že teď nemusíme, ale... když se tu spojují **Vánoce a Silvestr**? Tak proto už zase **Nášup!**

Miroslav Barták architektem

V luxusní revui o mnoha desítkách velkých křídových stránek věčně nazvané **“Architekt”** se dostává **Mirolavu Bartákovi** pokaždé luxusu celé tiskové strany, kterého si jeho barevná díla beze slov zaslouží. Prakticky celá současná tvorba Pražáka, už dlouho sídlícího v poborounském městečku *Řevnice*, má stejný formát, jaký mají obvykle časopisy a v stejnorodých rámech pak putují po vlasti (nyní ještě stále v *Českých Budějovicích*) i po cizině (naposledy v rakouských *Korutanech*) coby žádané exponáty.

V jádru jde o těžko vysvětlitelný úkaz. Barták bude slavit v půli příštího roku neuvěřitelných 80 let v naprosto “funkční” formě. Přitom se narodil stejného dne jako Vladimír Jiránek (6. 6. 1938), který nás opustil už před pěti lety. A jen o den později než nedávno zesnulý Jan Steklík (*5. 6. 1938).

Nyní se však podržte - přesto po Bartákových trvalých “službách” v této zemi nesáhl už pár let žádný ze známých tuzemských časopisů...

Barták ve Švýcarsku

Zájem o jeho tvorbu ovšem neutuchá v zemích od Aše na západ, takže má Mirek stále o motivaci k práci postaráno. Krom týdeníku **Weltwoche**, který využívá

Bartákovy schopnosti ilustrovat jakýkoliv vážný text kresbou umocňující přitažlivost každého tématu ryzí humornou nadsázkou, věnují mu také celou stránku prakticky v každém čísle rovněž švýcarského **Nebelspalteru**. Bartákova kresba (vlevo) odpovídá na téma dané karikaturistům touto redakcí **“Co bylo dřív? Slepice anebo vejce?”**. Vedle (vpravo) je výřez z dvoustrany katalogu istanbulských organizátorů věnovaného nejlepším autorům mezinárodní soutěže **Nasredín Hodja**. Barták v ní nemohl chybět - včetně portrétní fotky...

Nepakta – námět M. Švandrlík
„Hodná, nehodná, přišť si přej něco jiný-
ho, než 60 litrů koprový vomáčky!“

Jiří Winter – Nepakta

Tímto Vás srdečně zveme na ojedinělou výstavu
s předvánoční atmosférou

POHÁDKY

pro starší a pokročilé

Vernisáž proběhne v prostorách galerie OOAS dne 5.12 v 18.00
Na hudební nástroj Flash String zahraje Václav Kořínek.

OOA/S (ochranná organizace autorská) má sídlo na Národní třídě č. 41. Otevřeno má výstava do 28. února (pondělí - čtvrtek 9-16, pátek 9-14 h) s podmínkou telefonického objednání na 224 934 406

Petr Karlíček: *Napínavá doba*

Severočeský badatel a archivář už pro e-GAG uvolnil materiály z dosud nikým u nás nezkoumaného protektorátního humoristického časopisu *„Ejhle“*. Nyní se dočkává oficiálního vydání svého většího díla - totiž našemu nevědeckému publiku mírně „zprístupněné“ dizertační práce.

Dílo *„Napínavá doba“* připravené v nakladatelství *Euromedia* má věcný podtitul:

**POLITICKÉ KARIKATURY (A SATIRA)
ČECHŮ, SLOVÁKŮ A ČESKÝCH NĚMCŮ
(1933–1953)**

Z toho je zřejmé oč jde - o publikování politických karikatur Čechů, Slováků a také českých Němců v uvedených letech. Název *„Napínavé časy“* má odkazovat k motu tehdejší výstavy antifašistických karikatur v pražském Mánesu v roce 1934.

Zatímco o výstavě se zmiňují kunsthistorici často, o souhrnu především satirické tvorby, publikované na našem území v různých hranicích za různých režimů a nebo pro celé národnostní menšiny, nevíme skoro nic. Ačkoli se toho během celé této „multipřevratové“ doby dělo spousta,

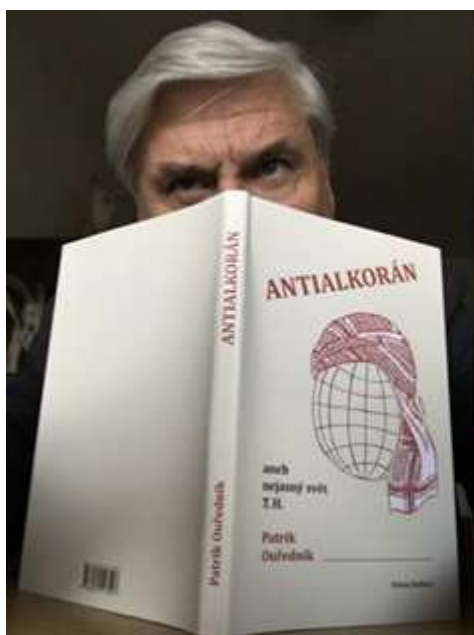
tak běžnému zájemci o žánr karikatury v periodickém tisku se dodnes nedostává vlastně jiných než náhodných a kusých, tedy nesystematických textů. A dopustí se vědomě dobového přesahu k předchozímu *„Šejdrem“*. A seznámí nás s předfebruárovým *„Šídlem“*...

Mladý ústecký Petr Karlíček má při svém bádání nejen solidní profesionální přístup k tématu, ale také vzácný dar vyhmátnout nejen to podstatné, ale i to vysloveně zajímavé. Což ocení i ten, kdo si historii nemíní zatěžovat hlavu, ale rád si do ní uloží humorné kousky - jako třeba tuto ukázkou vtipu *Jiřího Brdečky* z *Kvítko*, pregnančně charakterizujícího nijak neobvyklý, ba naopak dlouhodobý nešvar známý externím autorům z tuzemských redakcí.

(ih)

Kresba: *„V redakci“* - Jiří Brdečka (Kvítko, 1941)

Třikrát (je za knihou) Slíva

Protože už máte určité z ustavičných výstav superagilního výtvarného humoristy jménem Slíva zmatenou hlavu (k tomu se musíme přiznat i my, od té doby, co místo týdeníku vydáváme měsíčník) tentokrát vybíráme místo fotek umělce s kytarou či u mikrofon raději snímky Slívy s knihami. Samozřejmě těmi, jejichž obálky prozrazují rukopis jejich tvůrce... **Vlevo** jde o knihu, kterou vydává Olympia právě teď. *„Ambiciózní herci, krásné herečky, vykutálení umělečtí agenti nebo posádka debatujícího baru, ti všichni vás vtáhnou do děje,”* tvrdí se o obsahu knihy Jiřího Štědroně **“Vítězná sestava”**.

Nahoře vlevo jde rovněž o **Slívovu obálku** k dílu známého Patrika Ouředníka. Zatímco kreslíř se na nás mračí, kniha je to jistě zábavná. **Antialkorán aneb nejasný svět T. H.** Vydal Volvox Globator a píše k tomu: Reakce české společnosti na otázky islámu a islamismu jsou takřka vý-

lučně černobílé: na jedné straně máme, slovy autora textu, „slamotruské trubirohy“, kteří „v každém Arabovi vidí muslima a v muslimovi potenciálního teroristu“; na straně druhé humanitární organizace a média *up-to-date*, která popírají očividnosti a odmítají připustit, že by islám mohl sekulární společnosti klást problém. Věci jsou jako obvykle složitější.

Na snímku vpravo už Slívu zakrývá nový svazek - dílo, které patří více do sféry zájmu e-GAGmagu, protože... **“...je bohatě ilustrována nekonvenčními černobílými i barevnými kresbami Jiřího Slívy.”** Společnost Franze Kafky přichází na český knižní trh s ojedinělou česko-anglicko-německou publikací **„kafkorismů“** – životních postřehů inspirovaných tvorbou Franze Kafky. Kniha Jiřího Slívy **„Můj šálek Kafky“** vychází při příležitosti nadcházejícího 135. výročí narození pražského židovského spisovatele. Vydala Akademia a konstatuje, že *„Franz Kafka je snad jediným literárním autorem na světě, jehož jméno se dostalo přímo do popisu literárního přístupu, ale také do popisu situací a příhod v jeho dílech. Jeho humor = kafkovský”*. (red.)

<http://www.rozhlas.cz/dvojka/jejakaje/zprava/kdyz-me-neco-nastve-ide-to-hned-na-papir-a-na-par-dnu-mate-klid-rika-karikaturista-jiri-sliva--1768865>

GAG zase za měsíc?

Otazník je samozřejmě na místě. Ale pokud bude vše probíhat v normálním režimu (dokonce i za toho Babišovsko-Zemaního) můžete očekávat na své e-adrese první číslo nového ročníku e-GAGmagu opět kolem půlky měsíce ledna 2018. Už 16. ročník, s **vykřičníkem!**

Nenad Vitas ještě žije!

A také kreslí. Dokonce už 25 let v Praze! A nyní vystavuje...

Že měl vernisáž výstavy a kde se to událo, vidíte na pozvánce. A co že je to za galerii?

Sdružení **Lastavica** má velké "firmy" štíty v Opletalce jen kousek na pravé straně, pokud jdete od Václaváku. A z nápisů je snadné si odvodit, že *lastavica* je srbochorvatský výraz pro naši *vlaštovku*...

Jde též o název občanského sdružení obyvatel (nejen) bývalé Jugoslávie, které má za cíl charitu, tedy všelijak pomáhá jejich mateřským zemím.

A co Nenad vystavuje? K vidění jsou tu hlavně jeho portrétní karikatury, jednoznačně obor v němž jeden z pražských mistrů tohoto žánru nabízí obsáhlý průřez dílem, vlastně jakousi bilanci toho, co u nás za čtvrt století vytvořil. Fakt toho nebylo málo - nenajdete tu jen Klausy nebo Babiše, ale celou řadu světových osobností a to nejen politiky...! (g-men)

Nejde přímo o nepřímou úměru?

Je to možná jen dojem z okénka GAG-expresu, ale přesto: nemáte pocit, že jde dnes o nějaký trvalejší příznak rozvíjející se nepřímé úměry? Jako by platilo, že čím méně se kreslené vtipy a karikatura objevují v tuzemských periodikách, tím více

přibývá výstav! Ať už individuálních, anebo těch společných. O čemsi by to svědčilo, ale asi bude chvíli trvat, než tuto skutečnost nejprve potvrdíme a pak "vědecky" rozklíčujeme. Od odběratelů GAGu zatím v tomto směru chceme hlavně jednoduchou činnost. Nečekejte na hotové pozvánky a posílejte nám (pokud to jde, tak v slušném předstihu!) informace o každé výstavě. Samozřejmě jen našeho milého výtvarně humorného umění (r)

Vhrsti trápí zvířátka...

Vhrsti se rozloučil s přechodným východním působištěm. A po čtvrt roce přivezl do středních Čech dárek vyplávaný přímo pro děti. Píše k tomu:

"Předpokládali byste, že téma nemocných zvířátek bude nejspíš pěkně depresivní, že? Ale opak je pravdou. Je to veselé, bláznivé a navíc zadarmo. Takže je to vlastně takový opožděný dárek k Mikuláši..."

Pexeso pro malé pacienty - vlevo vidíte, jak nastuzenou zebra v posteli, tak i další havěť co ji nakreslil a vybarvil **Vojta Jurik - Vhrsti**.

Na čtyřista děl národního umělce **Josefa Lady** (130. výročí narození a 60. výročí úmrtí) láká Galerie Tančící dům v Praze. Výstavu "**Sedmičky Josefa Lady**", která je ve všech poschodích známého domu, můžeme srovnat s obdobnou výstavou Vladimíra Jiráňka. I tentokrát jde o viditelně komerční podnik, využívající shody obou sedmiček v datech umělce se "sedmičku" na konci tohoto roku.

Dle malířova vnuka jsou klasikova díla zapůjčena z osmi muzejí a galerií i od soukromých majitelů. Některá jsou tu k vidění poprvé od roku 1957. Ani zde nechybí různé jiné exponáty než obrazy - je tu i pracovna umělce, k vidění jsou i jeho osobní věci. Nechybí animované filmy pro děti. Zvýhodněné

rodinné vstupné je na výstavu pouhých 390 Kč.

Otevřena bude až do 1. 4. 2018

K výstavě samé zatím nemůžeme nic říci. Ani tak významný e-magazín, jakým je v tomto oboru náš e-GAG, nebyl na vernisáž anebo na úvodní tiskovou prezentaci pozván.

Pokud se na výstavu vypravíme (anebo to učiní někdo z našich abonentů) rádi přineseme informaci o zastoupení jednoho z klíčových žánrů v expozici.

Kreslený humor, kterému se Lada po léta úspěšně věnoval v českém tisku, jistě na souborné výstavě Josefa Lady nemůže chybět. Víme přece, že k tomuto času nejvhodnější obraz "Vánoce" je v expozici zastoupen **/vedle/**.

Ovšem pro úplný obraz (a pro jistotu) přidáváme ještě ukázkou jedné z kreseb ilustrujících "*Psaní prvnímu pluku*" **Jaroslava Haška**. Je také plná sněhu, nechybí kostelíček a motiv je též pěkně "ladovsky" vánoční. Název díla: **Bolševici na Rusi**" /g/

Kresby: **Josef Lada**

Urbanovy ponožky nesmrdí...

...ale voní purpurou novotou, jako každý vánoční dárek.

Pod názvem žertové **Pivrcovy ponožky** jsou v nabídce za 80 nebo za 100 korun českých.

A ještě další novinka ze Smržovky: **Petru Urbanovi** se podařilo vmísit mezi autory časopisu *Křížovka*, který se zároveň co do periodiky pozměnil z týdeníku na měsíčník.

Foto a informace: **JanKo**

Emil Šourek vytvořil obálku...

...lákající k prolískování čtvrtého románu, žánrového mixu detektivky, thrilleru a fantasy českého autora **Pavla Skramlíka**, který se skrývá za jménem *Felix Boom*. Zatímco o Šourkovi víme dost a poznáme i jeho specifický styl kresby, o Skramlíkovi (někdejší sportovní novinář) prozradíme, že „Mr. Boom“ už má na kontě přes dvacet knih. Zprvu to byly publikace ze sportovního prostředí, nyní už pocházejí z divočejších rajonů lidského konání.

Křtiny nového díla se za účasti **Emila Šourka** konaly 11. 12. 2017 v České Lípě, kde autor knihy žije.

Slíva na grafické scéně...

Kresbu **Jiřího Slívy** z akce Hollaru (**viz vpravo nahore!**) jsme obdrželi od všudepřítomného korespondenta e-GAGu **Aleše Morávka**...

Výstava – Lubomír Lichý

Galerie Vinohradská 12 v budově **Českého rozhlasu** na Vinohradech uvádí výstavu z humorného díla **Lubomíra Lichého**. Vernisáž je hned po Novém roce, 4. ledna 2018 od 17 hodin.

Královéhradecký autor vtipů je též muzikant a tak je v tématu **l jak vidíte vedle!** docela doma - a vzkazuje čtenářům GAGu: **“Těším se na vaši návštěvu!”**

Pokud si pamatují, tak do haly ve “staré” slavné budově původně Československého rozhlasu je vstup volný.

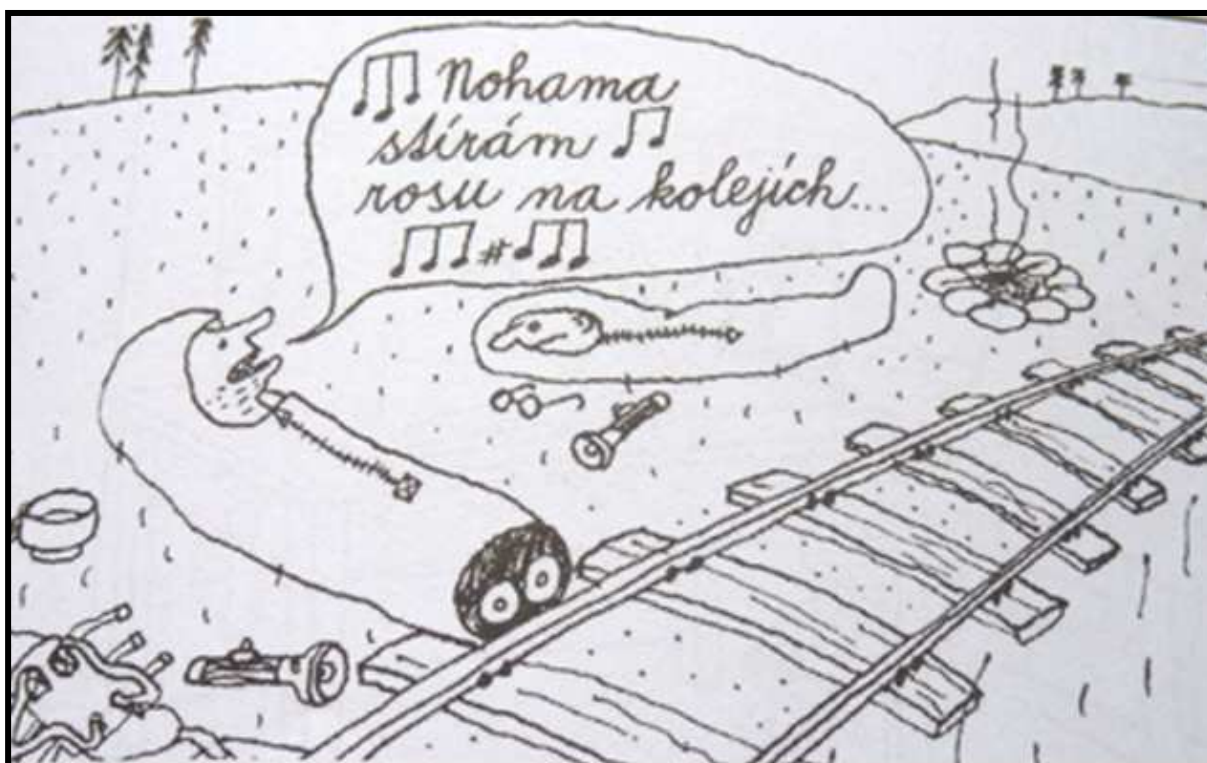
Kdo nedorazil na vernisáž VR?

Z osobně pozvaných karikaturistů na otevření pražské výstavy **“Vladimír Rencín”** nevyužili zasláné (velmi ceněné) tištěné pozvánky níže jmenovaní.

Černá listina: Fefík, Hanák, Hradecký, Rakus, Setíkovský a Vyjidák.

Řádně se omluvil jen Vyjidák.

Fefíka omlouvá to, že zařadil do Sorry pozvání - **viz vlevo!** /g/

Zemřel **Wabi Daněk** (1947-2017) - písničkář a tramp a navíc dobrý parták „Salonů“ humoristů z Malostranské Besedy i z Mánesa. Kolikrát hrál na vernisážích výstav vtipů nemáme spočítáno, ale nebudme troškaři. Byl to vždy zážitek, protože autor známý celonárodně díky „*Rose na kolejích*“, byl prostě dobrý kdykoliv. K autorům kresleného humoru přišel *de facto* jen shodou okolností, protože spojnicí byl **Kobra**, který působil jak u trampů a portistů, tak u karikaturistů. A na Kobrově pohřbu jsme byli rovnoměrně zastoupeni... O Wabiho konci víme z médií, není asi co dodat... Ale ano! Slavná píseň inspirovala **Michala Hrděho** (nahore) v letech, kdy si ještě oba mohli brnkat, že se těší dobrému zdraví. A **Borise Pralovszkého** (dole) zase inspirovalo **Daňkovo** jméno právě teď, když zemřel. Kde jsme to vzali? Samozřejmě že v **Sorry**.

Dobytí Skály (Františka)

Rozčarován realitou nepřístupnosti **výstavy kresleného humoru** v Senátu ČR, setkáním po letech s policistkou a poté i policistou v civilu, kráčil jsem za příznivějšími zážitky. Ty se mi naskytly možností setkání s **Františkem Skálou**, který ten den likvidoval svoji úspěšnou výstavu ve Valdštejnské jízdárně, a její "propagační" *Prastánek* na Malostranském náměstí.

Začal jsem fotografovat kapesním aparátem, což nemívám - zvláště u cizích lidí - ve zvyku. Vybážíl jsem to pochvalou za proběhlou výstavu s rekordní návštěvností. Připomněl jsem i fakt, že přísně sofistikované výtvarné objekty přitahovaly děti od předškolního věku svou zvláštností. Dospělé pak získával i názvy děl, buď zaumnými či kontrastními k realitě díla.

František Skála mě odkázal na vedle sedícího Petra Nikla, který se tvorbě pro děti věnuje pro-gramově. I jeho jsem musel pochválit - za sérii interaktivních výstav v Malostranské Besedě, kde se vyřádili i moji prasynovci, dokud nepřesedlali na elektroniku. Zavedl jsem pak hovor na téma kresleného humoru **Skály staršího**, připomněl jeho charakteristické myslivecké motivy. **Skála jr.** konstatoval, že tomu předcházely stohy kreseb protimírových štváčů (doma archivovaných), o jejichž uplatnění někdy uvažuje.

Foto: Jan Koutek

Snažil jsem se mu vysvětlit, že v dnešní době to ani současný kreslený humor nemá lehké. Hovoru přihlížel (as) pověstný pražský kavárník *Kobza* (oholený sic'). Setkání pak zakončil příchod herečky *Zuzany Stivínové*.

Zajímavostí je, že podstatný vzorek Skálových prací byl přesunut do Veletržního paláce NG, kde je v přízemí volně přístupný.

Prastánek byl převelen do karlínských kasáren. Dodávám, že *Prastánek* měl jednak "zaplnit" Malostranské náměstí (viz *Kobza*), ale byl i propagací **Jízdárny**. Na *you tube* je k vidění řada Skálových *pop aktivit*, které mu jistě zvyšují popularitu, ale kterých jsem si v daném okamžiku nebyl plně vědom. Ale vím, že Skála překonal návštěvností všechny současné expozice. Divácký zájem se pohyboval zpravidla v jiných rovinách než předpokládají kurátoři... Podobně se zájem diváků všech věkových kategorií je přijímána expozice *Křištofa Kintery* v Rudolfinu.

Zpoměti: **JanKo**

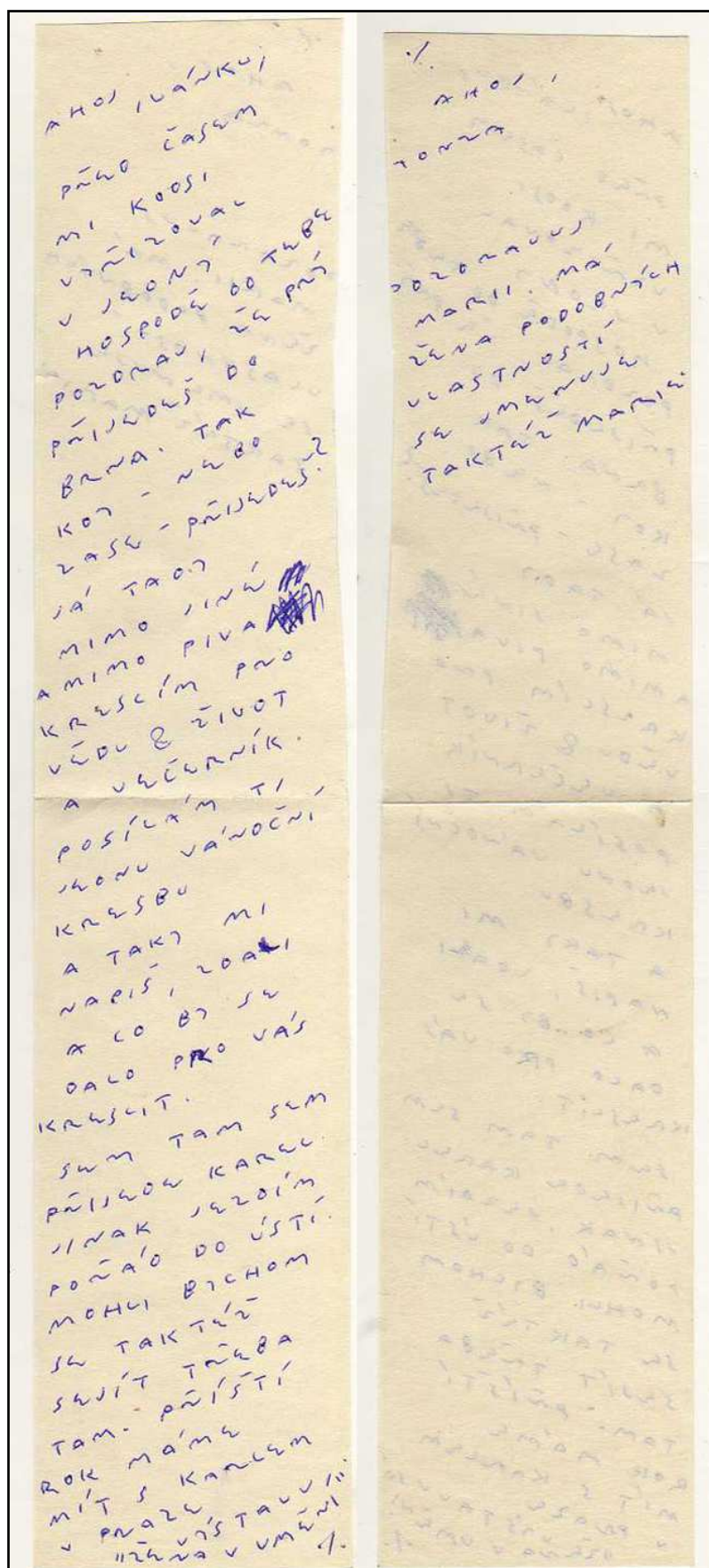
Skála František (narozen *1923 - zemřel 2011)

Ukázka z kreseb Fr. Skály nejstaršího je doplněním výše uvedené Koutkově diskusi s **Fr. Skálou prostředním**. Jak už je z GAGu dostatečně známo, i v pravěku moderního kresleného vtipnění (hlavně toho *posteinbergovského* humoru beze slov) se stávalo, že málo poučený redakční grafik pletl autory vtipů, pokud se obezřetně nepodepsali přímo do svého obrázku! Takže zde uvedená ukázka z méně ostrých "protiválečných fó-rů" **Františka Skály nejstaršího** je připsána známějšímu kolegovi z *Polylegranu* **Adolfu Bornovi**.

Viz vlevo!

(Vyšlo v některém z týdeníků, ale ani *Mladý svět*, ba ani *Dikobraz* to zřejmě nebyly. (red.)

Honza Steklík zemřel...

...a jako vždycky každého překvapil, protože to udělal nečekaně a **bez dovolení**. Aby vypekl ještě jednou před smrtí Gagmena, nechal to vyhlásit teprv v momentě, kdy byl listopadový GAG hotov a plný vzpomínek na jiného zesnulého karikaturistu, jemuž jsme navíc připravovali v šibeniční lhůtě velkou výstavu. Abyste tomu dobře rozuměli: Honza se vyznačoval hlavně tím, že všude přicházel nikoliv předčasně, jako teď. Naopak chodil pozdě anebo vůbec ne (tedy až druhý den). Své pražské srazy s kamarády rozesel po středu Prahy a hned na samém začátku - třeba ve Smíchovském sklípku (proti Špálově galerii) měl nahlášený pobyt na poledne. Na druhou odpolední už měl být jinde a v 16 hodin ho už čekalo v Praze na více místech dost hostů. Víceméně Brňák tím zajistil výčepním mnohem větší výdělek na jednu židli. Proč ho tehdy primátoři anebo šéf RaJe Praha 1 neocenili nějakým metálem anebo síťovou legitimkou na pivo v každé provozovně, je záhadou. Když konečně před šestou odpolední dorazil na hlavní sraz "U Svitáků", často s ním z předchozích schůzek dorazila přehršel na předchozích štacích pobraných kumpánů - a zkuste v podvečer v populární čtyřce najít volnou židli.

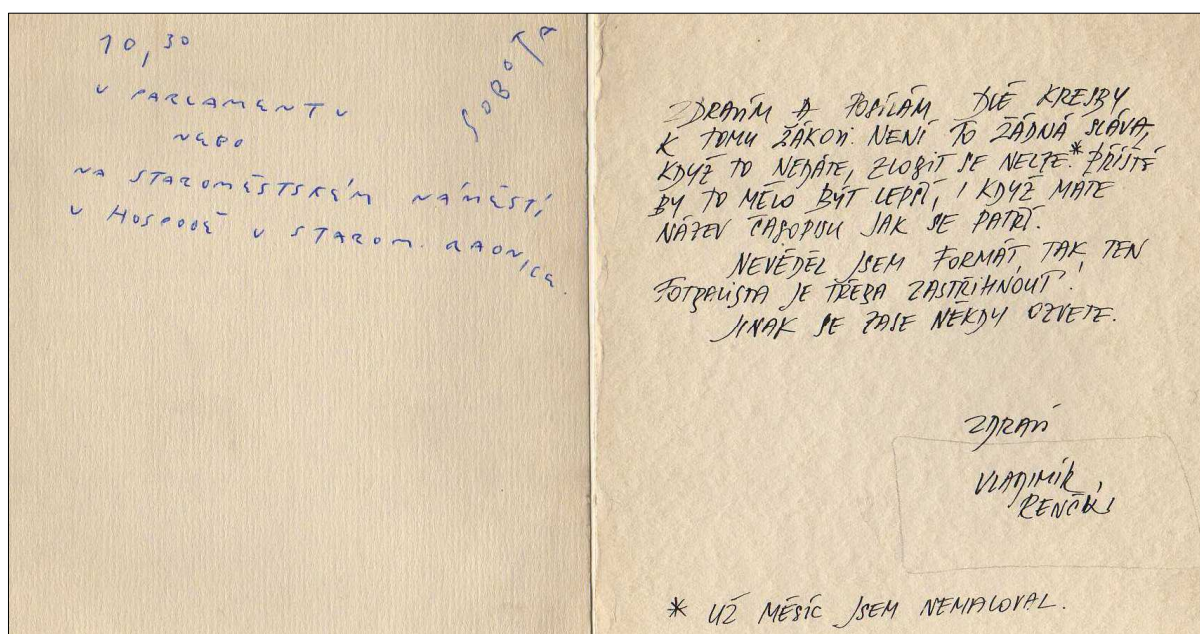
Na příští stránce je velmi realistická fotka tehdejší kamarádky *Heleny Pospíšilové* (posléze *Wilsonové*) a na ní je ten stůl i s Honzou, ale poznám tu jen Petřáka; je vlevo vepředu.

A vedle vidíte i jeden z delších dopisů *Hanouskovým*,

přepisovat do psané normálštiny to nemíním, pokud má někdo zájem, ať se vynasnaží.

Návštěva tohoto ředitele KŠ nebyla ovšem žádnou procházkou růžovými hospodami (ani zahradními, jak naznačují poslední slova vzkazu vlevo dole). Alespoň pro zaměstnaného, byť bezdětného člověka - znamenal velký zásah do běžného režimu nejen dne. Ale nebudeme si

tu stěžovat, přestože mírné naděje, že bychom se mohli nějak zásadněji přiblížit k členství v KŠ, rychle opadly. A to se Steklík ženíl v mých tmavých šatech*). Ani to nepomohlo... Pár osob se příslušností ke KŠ hlásilo a mnozí se jimi i cítili. Nejblíží k ní měl asi **Olaf Hanel** (medailonek do *Hosta do domu* jsem tenkrát vyhotovil, jenže soudruzi zakročili i v Brně). Ale jediným, kdo byl i de facto členem, byl **Zbyšek Sion** - na to jsem zapomněl. Možná i proto, že spoluzakládající výtvarník, kamarád ředitelů, už byl v oné době členem *in memoriam*.

*) Nakonec mi šaty vrátil, takže pohřben v nich není

Jakýmsi vnuknutím se nám kdysi ve **photoshopu** sešly tyto **dva dopisy autorů** kresleného humoru (vlevo toho bez vtipu) na jednom společném **scanu**. A tak tu neuřízneme **Mirka Renčina** (vpravo) z doby přibližně stejné. Adresát byl tehdy redaktorem časopisu a nabízel zřejmě přívídělek... (ih)

Zomrel Jano Valter (58)

Dňa 17. 11. 2017 vo veku 58 rokov zomrel náš kolega - slovenský výtvarník, karikaturista, ilustrátor a pedagóg Ing. Ján Valter, PhD. Túto smutnú správu sme sa dozvedeli od Jankovej manželky, ktorá píše:

Janko Valter 17. 11., na deň študentstva a výročie Nežnej revolúcie, zomrel. Lepší termín si ako pedagóg ani nemohol vybrať, zároveň si naňho každý rok ľahšie spomeniete, keďže je štátny sviatok. Spomínajte, prosím, v dobrom... Anka Valterová

Posledná rozlúčka s Jánom Valterom sa konala 23. 11. 2017 v Bratislavskom krematóriu.

Jano Valter sa narodil 20. 10. 1959 v Bratislave. V r. 1978 maturoval na Gymnázium Ivana Horvátha v Bratislave. V rokoch 1978 – 1984 študoval na Elektrotechnickej fakulte Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, ktorú ukončil štátnou záverečnou skúškou a inžinierskym diplomom.

Na snímku manželé **Anka a Jano Valterovi** na mezinárodnom bienále kresleného humoru v českém Písku v roce 2005. (Foto: archív e-GAGU)

V rokoch 1984 – 89 pracoval Valter vo viacerých ústavoch: Výskumný ústav káblov a izolantov, Výskumný ústav chemickej technológie, Ústav pre informácie a riadenie v kultúre.

JANO VALTER
* 20. 10. 1959 - + 17. 11. 2017
R. I. P.

Od 1990 pôsobil v slobodnom povolání, od 1991 v Grafickom štúdiu Jared a Valter, od r. 1995 v reklamnej agentúre Maxum ako Art Director a Creative Director. Od roku 2003 prednášal na Filozofickej fakulte UK v Bratislave, na katedre Marketingovej komunikácie. V roku 2012 obhájil na Filozofickej fakulte UK dizertačnú prácu na tému **“Karikatúra v kontexte spoločenského vývoja na Slovensku v rokoch 1918 – 1925”** a bol mu priznaný titul PhD. V posledných rokoch nepravidelne prednášal na Akadémii vzdelávania na tému **“Kreativita v reklamnej tvorbe”**.

Venoval sa voľnej tvorbe v oblasti grafiky, kresby, karikatúry, maľby, tvorbe objektov, tvorbe animovaných filmov a literárnej tvorbe. V oblasti reklamy sa venoval tvorbe scenárov, sloganov, grafických návrhov a kreatívnych kampaní. Vytvoril viac ako 7000 výtvarných diel. Od roku 1988 publikoval svoje kresby v časopisoch doma i v zahraničí (48 rôznych periodík). Ilustroval a vytvoril grafické návrhy obálok 41 knižných titulov. Svoju tvorbu prezentoval doma i v zahraničí na 17 samostatných výstavách a participoval na cca 470-tich výstavách kresby a karikatúry. Tvorba Jana Valtera bola ocenená viac ako 30-timi cenami doma i v zahraničí (Francúzsko, Taliansko, Turecko, Poľsko, Brazília, Chorvátsko...).

V rokoch 2004 - 2008 bol členom Akadémie humoru Slovenska medzinárodného Festivalu humoru a satiry **Kremnické Gagy**. Bol tiež členom Slovak PEN Centre, Spolku grafikov Slovenska, Slovenskej únie karikaturistov a Klubu bratislavských karikaturistov.

Od roku 1983 bol ženatý - manželka Anka, štyri deti (**Matúš, Zuzana, Lukáš, Marek**).

Připravil: **Karol Čizmazia**

Janko Valter, jak jsme ho znali. **Vlevo** nahoře kresba kresba do kaledáříku pro rok 2016 **Snímky** jsou z cartoon bienále Písek 2005. **Dole** je Valter (vpravo) s dámami. **Zleva:** Hajnosová, Hanousková, Plotěná, Košťová, Bartáková a Valterová **U nohou:** Košťýř
Foto: *Archív e-GAGu*

Vladimír Renčín: Humor, který hřeje

**Pražská plynárenská
Vás zve
na výstavu**

Je známo, že neměl rád označení „fory“. A raději než vtipy, tomu, co dělal, říkal kresby. Přitom kreslil dlouhá léta pro satirický týdeník Dikobraz a po listopadovém převratu se o jeho tvorbu postupně podělily hned tři celostátní deníky. V nich působil jako „editorial cartoonist“, reagující na aktuální dění. U nás se takovému umělci stále říká karikaturista. Jenže portrétní karikatury Renčín nikdy netvořil. Jeho vtipné kresby jsou často kousavé, protože takový je humor vždy. Ale divák – místo aby se po zhlédnutí jeho obrázků rozběhl dát někomu po papule – se rozchechtá. Ano, jeho humor je milý, přátelský, hřejivý; jeho kresby jsou především vtipné, ale také roztomilé.

Nyní se s největším dosavadním výběrem humorních kreseb Vladimíra Renčina můžeme potěšit v Galerii Smečky v Praze. Přes dvě stě převážně barevných vtipů tu bude čekat na návštěvníky už od Mikuláše.

Vladimír Renčín byl jedním z kreslířů, kteří archaický český kreslený humor v 60. letech minulého století vzali útokem. První z více než 25 000 kreseb vyšla Renčinovi v roce 1959 v Zemědělských novinách; v r. 1960 měl poprvé vtip v Dikobrazu i v Mladém světě. Brzy působil ve skupině progresivních karikaturistů „Polygram“. Chytil se ve vědeckém tisku v západním zahraničí, což po startu normalizace vadilo režimu tolik, že v letech 1974–1977 nesměl publikovat a měl problémy uživit rodinu.

S Vladimírem Jiránkem (lidé si oba Vladimíry často pletli) patřil k těm autorům vtipů, které zasáhl násilný konec pražského jara a následná odveta Husákovy režimu nejcitelněji. Nakonec však Vladimír (možná i proto) vystoupal na samý Olymp v obecní popularitě, když při autogrami-

ádě alba vtipů v knihkupectví na pražských Příkopech čekali lidé ve frontě ve čtyřstupe končím až v pasáži kina Sevastopol. A na jeho výstavu pod střechou Staroměstské radnice vyšlo v roce 1982 na 140 000 diváků! Byla to oblíba tak nebetýčká, že v dnešní době pro ni lze

u nás jen těžko najít srovnání. Už na sklonku minulého režimu byl Vladimír Renčín nikoliv oficiálně, ale de facto, umělcem národním.

V jeho tvorbě se velmi šťastně spojily dvě celkem zvláštní vlastnosti: jeho hrdinové byli jak

otrhaní a chudí tuláci, tak vzděláni a vtipní komentátoři chodu tohoto světa. Oblíbili si je – a tím i laskavý a přitom ironický humor autora – jak lidé z tzv. hospodských vrstev, tak intelektuálové z nejen pražských kaváren. Pozoruhodné bylo, že mladým i starým se libily tytéž vtipy. Zatímco jeden typ čtenářů oceňoval srozumitelnost či jadrnost rozprav Dlabáčka s jeho kolegou, ten druhý si vychutnával Renčinovu sečtělou, kterou prozrazovaly ručně psané texty pod obrázky – rád si pohrával s citacemi. Třeba z veršů básníků, jejichž knížky vyhledával po antikvariátech. Děti ho zase znaly z večerníčku o zvířátkách pana Krbece, z ilustrací v časopisech a knížkách.

Rodák z Peček (6. 12. 1941) žil od roku 1947 v Hradci Králové, vystudoval SEŠ, pracoval zde jako propagační referent či novinář a ze svého města se, krom pobytné na chalupě, nehnul. Volný čas trávil u vody s rybářským prutem. Kdo za Renčinem přijel do Hradce, mohl být až zaskočen tím, jak přátelský je to člověk; opak toho nemluvy, co se na skok objevoval v Praze.

Podle toho, jak sady jeho kreseb pravidelně poletují dodnes elektronickou poštou, není pochyb, že i tato velká pražská výstava originálů, otevřená v den nedožitých Renčinových 76. narozenin, bude mít o návštěvníky postaráno.

www.galeriesmecky.cz

PŘIPRAVENO VE SPOLUPRÁCI S GALERIÍ SMEČKY, JEJINŽ PRŮVODCEM JE PRAŽSKÁ PLYNÁRENSKÁ

Vladimír Renčín

7. prosinec 2017 – 10. únor 2018
Galerie Smečky
Ve Smečkách 24, Praha 1
www.galeriesmecky.cz

**PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ**

Na předcházející stránce je oskenována jedna stránka z přílohy *Literárních novin* č. 12. Při zvětšení na 150 % a více je to pro běžné postarší *dioptri*ky čitelné. Pro ostatní zde přinášíme identický text, který jsme pro redakci sepsali. Jde o smluvní prezentaci Galerie Smečky Pražské plynárenské.

Vladimír Renčín: Humor, který hřeje

Je známo, že neměl rád termín „fóry“. A raději než vtipy, tomu co dělal, říkal kresby. Přitom kreslil dlouhá léta pro satirický týdeník Dikobraz a po listopadovém převratu se o jeho tvorbu postupně podělily hned tři celostátní deníky. V nich působil jako „editorial cartoonist“, reagující na aktuální dění. U nás se takovému umělci stále říká karikaturista. Jenže portrétní karikatury nikdy netvořil. Renčínovy vtipné kresby jsou často kousavé, protože takový je humor vždy. Ale divák - místo aby se po shlédnutí jeho obrázku rozběhl dát nějakému politikovi po papule - se rozchechtá. Ano, jeho humor je milý, přátelský, hřejivý; jeho kresby jsou především vtipné, ale také roztomilé.

Nyní se s největším dosavadním výběrem humorných kreseb Vladimíra Renčina můžeme potěšit v Galerii Smečky v Praze. Přes dvě stě převážně barevných vtipů tu bude čekat na návštěvníky už od Mikuláše; nejméně do konce ledna 2018.

Vladimír Renčín byl jedním z kreslířů, kteří archaický český kreslený humor v 60. letech minulého století vzali útokem. S Vladimírem Jiránkem (lidé si oba Vladimíry často pletli) patřil proto k těm autorům vtipů, které zasáhl konec Pražského jara a následná normalizace nejcitelněji. Renčín sice nepatřil k ostrým kritikům typu Haďáka, přesto se koncem 70. let těžce dostával zpět na veřejnost.

Pak však Vladimír rychle vystoupal na samý olymp v obecné popularitě, když na autogramiádě alba vtipů v knihkupectví na Příkopech stály fronty ve čtyřstupu. A na jeho výstavu pod střechou Staroměstské radnice vyšplhalo v roce 1982 na 140 000 diváků! Byla to obliba tak nebetyčná, že v dnešní době pro ni lze u nás jen těžko najít srovnání. Už na sklonku minulého režimu byl Vladimír Renčín nikoliv oficiálně, ale de facto, umělcem národním.

V jeho tvorbě se velmi šťastně spojily dvě celkem zvláštní vlastnosti: jeho hrdinové byli jak otrhaní a chudí tuláci, tak vzdělaní a vtipní komentátoři chodu tohoto světa. Oblíbili si je - a tím i laskavý a přitom ironický humor autora - jak lidi z tzv. hospodských vrstev, tak intelektuálové z nejen pražských kaváren. Pozoruhodné bylo, že mladým i starým se líbily tytéž vtipy. Zatímco jeden typ čtenářů oceňoval srozumitelnost či jadrnost rozprav Dlabáčka s jeho kolegou, ten druhý si vychutnával Renčínovu sečtělost, kterou prozrazovaly ručně psané texty pod obrázky - rád si pohrával s citacemi. Třeba z veršů básníků, jejichž knížky vyhledával po antikvariátech.

Rodák z Peček (6. 12. 1941) žil od roku 1947 v Hradci Králové, vystudoval SEŠ, pracoval zde jako propagační referent či novinář a víceméně se z města, krom pobytu na chalupě, nehnul. Volný čas trávil u vody s rybářským prutem. Kdo za Renčínem přijel Hradce, mohl byli až zaskočen tím, jak přátelský je to člověk; opak toho nemluvy, co se na skok objevoval v Praze.

První z více než 25 000 kreseb vyšla Renčínovi v roce 1959 v Zemědělských novinách; v r. 1960 měl poprvé vtip v Dikobrazu i v Mladém Světě. Brzy působil ve skupině progresivních karikaturistů „Polylegran“. Chytil se ve vědeckém tisku v západním zahraničí, což na startu normalizace vadilo režimu natolik, že v letech 1974 – 1977 nesměl publikovat až měl problémy uživit rodinu. Ale po této vynucené pauze se před půlkou 80. let prosadil naplno, o jeho výstavy byla pranice a album jeho vtipů mizelo z pultů bleskově. Večerníčky s panem Krbcem se dětem líbily. Podle toho, jak sady jeho kreseb pravidelně poletují dodnes elektronickou poštou, není pochyb, že i tato velká pražská výstava originálů, otevřená symbolicky v den nedožitých Vladimírových 76. narozenin, bude mít o návštěvníky postaráno. (iha)

Poznámka:

Text je blízký úvodnímu slovu z výstavního katalogu, je jen o něco faktografičtější...

Pařezitá legrace

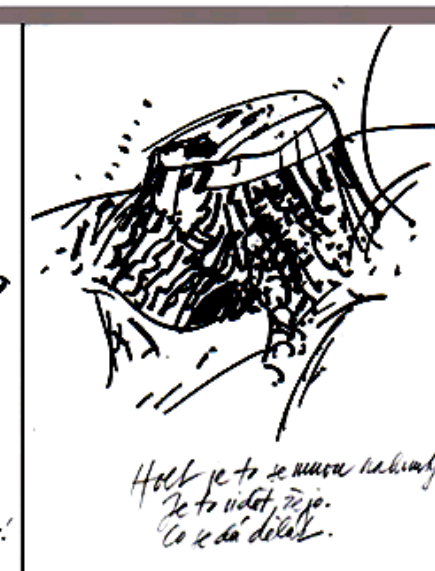
Ladislava Hojného

Podzimní inventura shrnuje podstatu živé tvorby ak. mal. Ladislava Hojného. Má desítky stran, ale e-GAG se obvykle zajímá jen o humorně laděné kresby, které vybíráme z kapitoly *Srandičky*.

Tentokrát nás ovšem zaujala novinka. Spadá do většího oddílu prací vznikajících v českých lesích, kde zřejmě už zlenivělý autor kreslí **“Stromy ze zastávek ČD”**. Těch zastávek si vytipoval 280). K staršímu projektu **“99”** (aneb **“3x33 z mých houbových lesů”**) patří **1000 + jedno pařezové podobenství**, když v každém z plánovitě navštívených lesů vybere a zachytí 5 pařezů.

V tuto chvíli má teprve prvních dvacet portrétů, deset jsme jich dostali a šest z nich vidíte vedle. Cílem autora je letos pořídit prvních dvě stě.

Protože jeho písmo asi nerozluštíte, pokusili jsme se přidat názvy vybraných pařezů (shora dolů a zleva doprava): **Pařez Zeyerův** (romantický); **Kaťuše** (spatřily světlo světa v českém lese!); **Jednobuněčná dvojčata** (sluší jim to - a dokonce prý lze přese-
sedat z jednoho na druhý); **Trosky** (klasické ruiny hradu v Českém ráji vyvstala konkuren-

ce v CHKO Křivoklátsko); Je to vůbec pařez? Neleze to, je to asi práce divokých prasátek, co studují **Moderní umění**. A poslední? “Je to holt se mnou **Nahnutý**. Co se dá dělat...”, konstatuje nad závěrečným pařezitým dílem autor.

Kresby: **Ladislav Hojný**

Hlavu vzhůru!

Když se to tak vezme, celý život je vlastně jenom sport.

Tak zní popisek k hornímu vtipu vedle!

Dvojrecenze / Renčín a Havel

Recenze A:

Vladimír Renčí léčivý

Také znalec a odborník se podiví, když před sebou spatří album kresleného humoru tak renomovaného autora, jakým je *Vladimír Renčín*. A kritik, který má knížek od tohoto autora málem plný jeden regál přitom vůbec netuší:

a) jak mu mohlo vydání této knížky uniknout

b) kdo ji tak nenápadně vydal?

c) kde se tu najednou vzala?

Nejlehčí otázkou je ta poslední a proto ji hned zodpovíme:

c) věnoval nám ji do sbírky známý sběratel Renčina (od a až do žet) **Jiří Hruboň** - ve chvíli, kdy jsme vybírali z jeho knihovny nejzajímavější exponáty na prosincovou výstavu ve Smečkách. A jelikož měl i kousek na výměnu - máme ho nyní v redakci (nejen k sepsání této recenze).

Z toho už celkem logicky vyplývají další odpovědi:

b) album vydala reklamní agentura MIB z Prahy pro reklamní účely firmy Apotex (ČR), spol.s r.o. A v úvodním slově MUDr. M. Anténové a Pharm.Dr. J. Suchopára se dočteme (textu je plná 3. strana neostránkované vázané knížky o sto kresbách a obdobném počtu stran), že za to vděčíme čemusi, co se zove PACE a vzniklo kdesi v Kanadě; prsty v tom má firma Apotex. A už jsme doma - aspoň my, kdo ládujeme více léků do svých chatrných schrán. Jsou to ty Apo-pilulky či Apo-kapky, co vám je na recept vydává kdejaká lékárna. A tahle PACE, coby edukační program v ČR je tu už 15 let a vzdělává farmaceuty, lékaře... též blíže nedefinovanou odbornou veřejnost... A dnes tedy také karikaturisty a přátele kreslených vtipů. Což je zároveň odpověď na třetí otázku:

c) uniknout nám mohla proto, že na ní nemáme nárok. Neboli jsme dosud mezi řádné adresáty této evidentně zdarma rozdávané knihy původně nepatřili. Ovšem autorské výtisky se jistě ve smlouvě vyskytovaly a autor jistě neodmítl svému externímu archiváři jeden výtisk do sbírky poskytnout. Tedy dva, nejméně!

Místo podrobného zkoumání svazku obsahující tak napůl vtipy barevné a černobílé, a to při luxusním tisku na křídovém papíru, spokojme se pouze tím, že pokud jde o obsah je v soula-

LÉČBA NA 100 RŮZNÝCH ZPŮSOBŮ

Hlavu vzhůru! Když se to tak vezme, celý život je vlastně jenom sport.

Vladimír Renčín

POZOR! KDO NEBĚDUIJE, NENÍ ČECH!

JE MRTEV. UNADÁVAL SE NA POMĚRY.

du s ušlechtilým cílem, ale ne přehnaně, takže se zde lékařům (nejlepší jsou jako vždy ti specializovaní na hlavu) neleze kamsi a s lidským (i duševním zdravím) se tu zahází solidně.

Léčba na 100 různých způsobů je chvályhodná kniha - formát odpovídá formátu vybraných kreseb, které však mohly být lépe nasnímány - hlavně pak by jim neškodily větší rozměry. Co zaráží je, že si grafik nevšíml jednotné síly autorovy linky a nezachoval tak optimální proporce v celé knize. Rovněž písmo na obálce - jak si možno všimnout velice necitelně nesouzní s autorem celoživotně užívanými písmenky.

Na závěr ještě jednu citaci z per či myší obou výše jmenovaných mistrů lékařskofarmaceutického cechu: *“Díky laskavosti a pochopení pana Vladimíra Renčína máte všichni možnost alespoň na chvíli se odreagovat od každodenních starostí. Kreslený humor zaměřený na zdravotnickou a lékovou problematiku je podle našeho nejhlubšího přesvědčení v podání pana Renčína velmi zdařilý a my všichni, kteří program PACE zajišťujeme, Vám tímto přeje-
me více humoru a radosti.”*

Recenze B:

Václav Havel portrétovaný

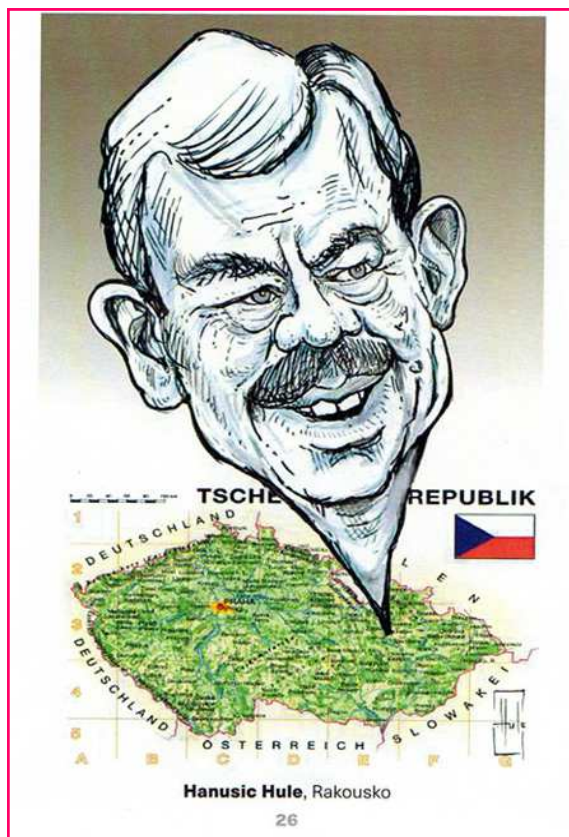
Katalog - knížka, kterou otvíráme po té *Renčínově*, je trochu jiná, i když formátem i obsahem je skoro totožná. Není velká a jde o veselé obrázky... Ale to je asi tak všechno a tak bereme úvodní slova zpátky. A tu GAG-recenzi **B** začínáme znova. A jinak.

Jistě, katalog sice vypadá jako běžný sešit se hřbetem na delší straně stránky, je to opačně, celý svazek je řešen na výšku s “vazbou” nahoře (jako nějaký nástěnný kalendář). Výstava byla původně součástí nabídky účasti každému na webové adrese České unie karikaturistů, což byla dobrá volba, pokud jde o výběr osoby (těžko by se dal najít vhodnější člověk) o zmezinárodnění stránek ČUKu. Čas od času sem přispěl některý zahraniční kreslíř a díky občasným výzvám k domácím autorům se nakonec nashromáždilo dost portrétů Václava Havla, aby si sbírka zasloužila i veřejnou prezentaci. Stalo se tak vloni (2016) v pražské Malostranské besedě pod názvem **Svět kreslí Havla**. Editoři katalogu tu bohužel nezmiňují celkový počet portrétů, které měli pro výběr k dispozici, ani počet “hlav”, které se objevily na výstavě. Z toho, že českou karikaturu tu zastupuje jen šest autorů, je patrné, že pořadatelé vsadili na soulad s názvem. Tři de-

sítky karikaturistů se celkem dobře vyrovnávají s podobou umělce a nekonvenčního politika, poněkud slabší je to s rámcem či “doplňkovými” motivy (předměty), které obvykle přibližují méně znalým divákům, o koho vlastně jde, jakou má či měl životní roli. A také proč anebo čím si autor zaslouží umělcovu pozornost, nebo jeho obdiv či případnou neúctu. Tady je třeba dodat, že toho druhého, kritického pohledu se dopustil jen málokdo, natož pak aby byl takový obrázek součástí víceméně oslavné výstavy. V úvodu katalogu to správně zvýraznil předsedající spolku *Radovan Rakus*; při podrobnějším zkoumání ovšem vyjde najevo, že jeden takový příspěvek zde je. A vcelku lze konstatovat, že je - aspoň z hlediska autora z Jugoslávie - pochopitelný. Tamní média přece léta opakují, že známý mírotvůrce z Prahy uvítal bombardování srbského Bělehradu, řízeného válekyčtivými komunisty-zabijáky. Proto asi onen Vitasův *pan Václav* tančí v tričku s pruhy z vlajky amerického “agresora”. Vůbec

nejneobvyklejším je ve sbírce nejspíš kreslířský styl Kolumbijce *P.F. Leala* (vlevo dole!) Pokud jde o alespoň letmé hodnocení podoby, trefili se do ní spíš cizinci. Pokud jde o realistickou podobu, tedy bez silného karikaturního zkreslení, zaujali *Hule Hanušič* (Rakousko),

Peter Sedlák, Ivo Chadžiev a Michal Kečkeš (všichni Slovensko). A pokud jde o výraznou karikaturu, převládají bohužel hlavně ty “vděčné” deformace, které preferují u kdekoho velkou a širokou pusou i bradu (nezávisle, zda tomu tak u tváře zpodobňované osoby opravdu je).

Nejzdařilejší z nich je ta na obálce od Číňana **Jinpeng Wu**. Těch, kteří zvolili pokus o přesné zachycení výrazu v oční krajině je dost, ale s nevelkým úspěchem. Pro zahraniční účastníky, kteří čerpali především z portrétních snímků nacházejících se na Googlu nebo nabízených spolkem na webu byl evidentně nejlákavější ten "en face", profil zde není vlastně vůbec zastoupen - tedy aspoň v katalogu...

Na zadní straně jsou dvě ukázky (domácí Vhrsti a Václav Linek) nekonvenčního zpracování tématu v podobě dvou prstů ukazujících vítězné "V". Je to nejen "V" jako victoria, ale i "Vé" jako Václav. Konečně na koni v podobě svatého Václava na Václaváku, ho vidíte třeba u bulharského Ivaila Cvetkova (také u Radka Stesky). Pro změnu s českým lvem VH ztvárnili zmíněný Kečkeš a brněnský Lubomír Vaněk. Zbigniew Kolaczek z Polska si Havla promítl do sochy Svobody, jiní ho doplnili holubicí míru a jediný Bor ze Srbska si vůbec všiml, že jde o významného spisovatele. Nechal ho proto po knihách stoupat jako po schodech až úplně nahoru do nebes (naštěstí křídly opatřil jen letadlo...).

Jen drobnost, která je běžná ve všech neevropských katalozích - totiž záměna křestního jména s příjmením. To zní Hanusic - a ne Hule. Jednoduchou a solidní grafickou úpravu barevně tištěného katalogu o 28 stranách s působivou obálkou ukončují loga. K ČUKu a Klubu MB tu přistupují ještě Klub Čtrnáctka a Pivovárek; obě známe z *Kmínkových* výstav vtípů v Ratajích nad Sázavou. (ih)

Kresby: **V. Linek, Vhrsti, H. Hanusic, I. Cvetkov, P. F. Leal**

Vyšla Karika č. 77; sice jen e-magazín, ale pěkný a plný zpráv ze světa chorvatského výtvarného humoru. Škoda, že se nám dostala před oči až po uzávěrce GAGu, kdoví, zda na její pořádnou "probírku" nezapomeneme po novém roce... Ale když už tu máme kousek místa, tak si aspoň můžeme připomenout, jak se tam dole na jihu daří jak národnímu spolku, tak jednotlivcům všude po světě. Především **Mojmir Mihatov** (GP - N.Hodža v Turecku, 1. cena v Estonsku, 2. cena v Iránu, 3. cena v USA) a **Nenad Ostojič** (třikrát zvláštní cena v Rumunsku, Maroku a Turecku) anebo **Nikola Listeš** (2. cena v Číně). A ještě **Žarko Luetič** a **Damir Novak** - oba ocenění v domácí *Car Caricatur Contest*.

V tomto čísle najdete pár zpráv o některých akcích chorvatského DHK v rubrice **Ze světa**. Už jsme si tu připomínali, jak obdobný počet karikaturistů působí v Chorvatsku i v Česku. Jsme docela zvědaví, jaké bude srovnání těchto dvou zemí až se dopočítáme našich letošních ocenění v obvyklém bilancování mezinárodních úspěchů, nejspíš v únorovém GAGu č. 2.

(r)

Milý Ivan,

d'akujem veľmi pekne, že si mi poslal vydania e-GAGu. Vždy mi poskytujú nové informácie o svete karikatúry a niekedy aj s trochou kritiky, ktorá však pomáha pochopiť súčasný stav vecí (samozrejme, vo svete karikatúry). Bohužiaľ, nedostal som číslo 11 z roku 2017 a dúfam, že ho čoskoro dostanem.

KEMAL OZYURT, Istanbul - Turecko

Upozornění: nové číslo GAGu si môžu obvykle den či dva po jeho rozeslání z redakce všichni přečíst na webu **Cartoon Gallery**.

Adresa:

<http://www.cartoongallery.eu/kniznica/casopisy/e-gag/>

Vážení! GAG dostávam pravidelne a s potešením v ňom „serfujem“. Vďaka najmä za Renčína, ktorému ste sa toľko venovali. Pre mňa bol istou ikonou a mám ho rád. On vlastne vtipy ani nemusel vymýšľať. Iba sa svojim osobitým pohľadom díval na svet okolo seba a čo videl, dal na papier.

On vlastne ani celkom neodišiel. V svojich obrázkoch a textoch, často nadčasových je tu stále ... Ale život beží ďalej a okrem iného, blíži sa aj **Mikuláš**. Jedného Vám posielam. S pozdravom, **Ivan Šimek**, Bratislava

Nabídka vlastního stolního kalendáře...*)

Priatelía umelci... karikaturisti,

opäť sa vám prihovám s ponukou mať kalendár s vlastnými kresbami... Darujte svoj vlastný stolový kalendár s vašimi originálnymi kresbami ktoré budú po celý rok prezentovať vašu tvorbu, ostrovtip a srandovného ducha...

Kalendár obsahuje 12 vašich kresieb na každý mesiac jeden, je tu aj vytvorené miesto kde je možné si písať poznámky....

Technické info: kalendár má veľkosť 134x142mm; veľkosť kresby je 134x88mm. Je potrebné poslať elektronicky 12 kresieb (zoskenujte svoje kresby čo ste nakreslili na A4 na šírku na čo najvyššie rozlíšenie nad 250dpi). Všetky kresby musia byť na šírku - sú zmenšované priamo úmerne do tohto formátu kresby označte od 1 do 12... každé číslo predstavuje mesiac v roku 5 = (máj, 8 = august...) **Cena:**

odber pri 5ks...7 eur/ks +poštovné a balné

odber pri 10ks...5,60 eur/ks +poštovné a balné

odber pri 50ks a viac ...4,40 eur/ks +poštovné a balné
Ponuka platí aj pre Českú republiku - ceny, texty, sviatky upravím do češtiny...

Kalendáre budú posielané na dobierku - s pozdravom

Roman Sika,

Tel.: 0908 723 912 / romi@romi.sk / alebo graficke studio
www.romi.sk / <http://kreslenevtipy.romi.sk>

*) Toto není nabídka redakce GAGu, ale jednoho z čtenářů GAGu. Pokud někdo z abonentů tuto nabídku již vyzkoušel a má s ní dobrou nebo jakoukoliv jinou zkušenost, dejte nám, prosím, vědět. ®

Kdo to byl Alexej Jaroš?

Tak jsem docela náhodou narazil na sérii obrázků, jméno mi něco říkalo. Alexej Jaroš. Tak jsem si řekl, že tě vyzkouším. Víš o tomto pánovi něco? Publikoval i v Dikobrazu, některé kresby jsou mi povědomé. A protože jméno je shodné se jménem mého kamaráda přeptal jsem se. Ano jedná se o jeho otce, vynikajícího grafika, tvůrce převážně filmových plakátů. Máme tudíž svolení tyto fóry publikovat. V příloze posílám některé vtipy, životopis a filmové plakáty. Ahoj!

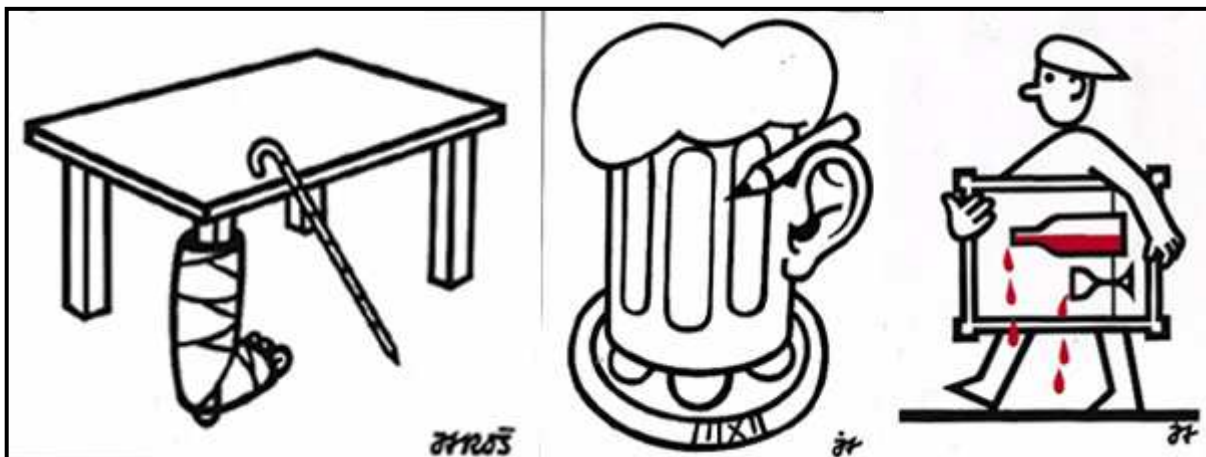
Pavel Hanák

Na Jaroše si pamatujeme! Ale pro jistotu jsme čerpali jen z webových informací...

Alexej Jaroš (25. 7. 1937 – 28. 3. 2002)

Grafik, šperkař. V letech 1952–1956 studoval na Vyšší uměleckoprůmyslové škole klenotnické v Turnově, obor rytí kovů. Zabýval se užitou a propagační grafikou, typografií a časopiseckou ilustrací.

Po práci pro Československou televizi anebo Krátký film Praha aj., pracoval téměř výhradně pro Ústřední půjčovnu filmů, věnoval se filmovým plakátům, prospektům, upomínkovým předmětům apod. Se svou plakátovou tvorbou se zúčastnil mnoha výstav. Svoji manželku Alenu Jarošovou, (jejím otcem byl ak. mal. Karel Stehlík) poznal na uměleckoprůmyslové škole klenotnické v Turnově. Jejich tři děti, Kateřina Kvačková, Barbora Kočová a Alexej Jaroš jr. se též věnují výtvarné tvorbě.

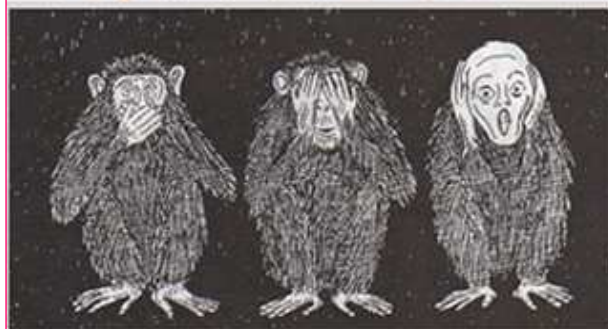

Více:

http://www.filmovy-plakat.cz/index.php?menuid=2021&templ=template_articles.inc

Kde se vzaly - tu se vzaly. Tři opice. První nic nechce vidět, druhá nic slyšet a třetí nechce vůbec mluvit. My bychom o tom rádi něco napsali, ale není místo! Tak aspoň jména autorů, kteří se triem dali inspirovat: **Jacek Frackiewicz**, **Slawomir Makal** (oba Polsko), **Arvid Andersen** (Norsko), **Béla Rák** (Maďarsko), **Yilmaz Muslu** (Turecko) a **Vladimir Kazanevsky** (Ukrajina)

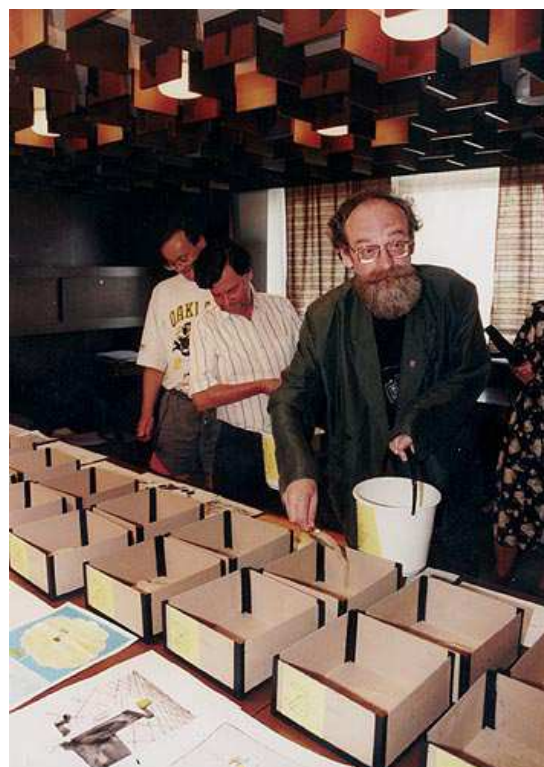
Foto: archiv

Bienále kresleného humoru Písek **řečí čísel**

Tabulka ukazuje velký nástup, dva ročníky stagnace a pak velký nárůst čísel ve dvou soutěžích v letech 2001 a 2003, zajímavý především pokud jde o počty autorů a velkolepé zmnožení zúčastněných zemí. Ustálení v r. 2005 na úrovni 2003 a nový skok nahoru v r. 2009. Rekordní čísla ve všech třech sloupcích padla v 9. ročníku, když v r. 2011 soutěž obeslalo 281 karikaturistů z více než půl stovky zemí málem tisícovkou svých výtvarných prací.

Ročník	Téma	Kreseb	Autorů	Států
1995	Písek	492	108	13
1997	Pivo	360	81	9
1999	Do příštího tisíciletí	437	107	17
2001	Láska	568	146	29
2003	Sport	790	236	38
2005	Zvíře	795	223	33
2007	Nábytek	488	151	38
2009	Divadlo	606	181	51
2011	Překvapení	924	281	56

Celkem: za **9 ročníků** a **16 let** do Písku přišlo **5460 kreseb od 1541 autorů** (někteří z nich soutěžili opakovaně, takže jde asi o 500 různých autorů) z celkem cca 80 států světa. Prostý součet v tomto případě nelze provádět - ani maximální počet 56 zemí z 9. ročníku není vypovídající, neb v různých ročnících bienále se účast autora z některé menší země neopakovala; naopak umělců z jiných zemí přibývalo... (gag)

Témata soutěží jsme v tabulce otesali až na kmen; ve skutečnosti bývalo zadání trochu košatější; kupř. v roce 2005 znělo: „Po dvou i po čtyřech“. Poslední ročník byl na téma „Překvapení“. Po uzavření 9. ročníku soutěže jsme si mysleli, že tím největším překvapením bylo, že tentokrát žádný tuzemský karikaturista nedosáhl na cenu. Ani žádné české dílo se neprosekalo až do finále! Jenže to pravé překvapení mělo přijít až po menší odmlce: toto bienále bylo tím úplně posledním!

Radostné čekání na vyhlášení tématu krásně zakulaceného desátého ročníku v roce 2013 se nenaplnilo. Je to poučení: místní volby mohou pokácet zdařilý mezinárodní projekt v okamžiku, kdy vyrostl do té nejvýše ve světě umění ceněné kategorie. Více o tom najdete v dobovém komentáři *Ivana Hanouska* na příští stránce.

Na snímku: *Kobra, Stanislav Holý a Luboš Průša* v jury I. ročníku bienále - 1995

Písek skončil – a co teď?

Během pár let skončily tři pilíře mezinárodního začlenění České unie karikaturistů. Víceméně všechny ty negativní zprávy, konkrétně o zrušení Fórum pro FORu, Humorestu i píseckého Bienále mají společný jmenovatel – personální změny na vedoucích místech hlavního pořadatele, s nímž ČUK na festivalech humoru spolupracoval. I když své v tom sehrála i tzv. finanční krize, ani v Hradci Králové, ani v Písku a už vůbec ne v Praze nešlo o zas tak závažné částky, které by nebyly po ruce – ať už jde o město, kraj, muzeum, či pořádající organizaci. Jistě, peníze se nyní těžko shánějí i od sponzorů, ale při získání základní částky z grantu na kulturu by se tradiční projekt jistě dal přechodně zorganizovat i v „odlehčené“ variantě.

Jenže takové mezinárodní projekty, jaké ČUK vymýšlel, ale nemohl finančně zajišťovat, stojí a bohužel i padají s osobnostmi, které jsme pro naši věc získali. A většina, ne-li všechny tyto osoby neustále obhajují svou pozici (a činnost) v neustálém boji s konkurencí. V případě Písku se stal zaběhnutý projekt obětí boje politického. Po volbách se změnila městská radnice a mladý starosta s radními bienále kresleného humoru nepovažuje za důležité (a není ani vyloučeno, že prostě jde jen o osobní animozity mezi těmi, kteří měli pro bienále nejen pochopení, ale i dobré slovo a jinými, kteří těm prvním chtěli ukázat sílu). Bienále v tom zřejmě – jako zcela apolitická aktivita – nemohlo hrát vlastní roli.

Kdo nyní vede Písek si lehce najdete na webu města. Jména vám nic neřeknou, stranické příslušnosti ano (ČSSD i ODS jsou v radě) To jistě není náš problém, nejsme tamní voliči a koneckonců nikdo z nás ani není z Písku. To město nám pouze, z historických důvodů, které známe, bylo po půl druhého desetiletí skvělým partnerem (a hlavně, pochopitelně jeho lidé!). Za to nyní městu Písek (a hlavně těm lidem!) děkujeme.

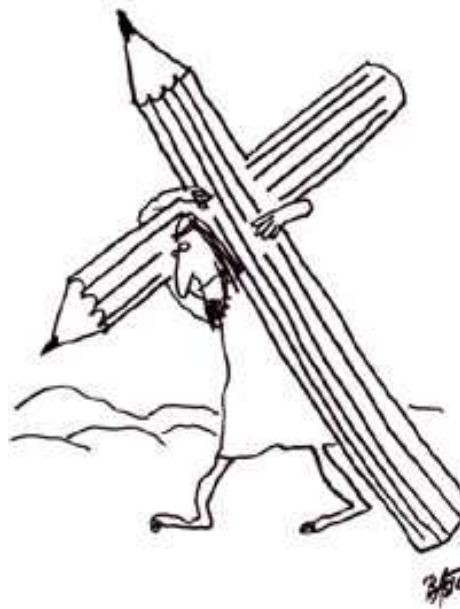
Předsednictvo České unie karikaturistů nyní připravuje oficiální reakci na zrušení letošního ročníku Bienále. Bude v ní jistě poděkování za minulost, zklamání ze současnosti i vyjádření pochyb o tom, zda si v Písku uvědomují, co jejich město spolu s projektem v mezinárodním měřítku ztrácí. Kolik stovek autorů z celého světa se o městě dozvíдалo. A kolik desítek významných výtvarníků žánru cartoons Písek navštívilo a s nehranými slovy uznání město opouštělo. A ti samí se nyní jistě nebudou radovat, ale divit, že tradiční součást mezinárodního kalendáře zanikla.

Tradice je vůbec slovo, které by si zasloužilo rámovat do zlata. Ta se totiž nedá jen tak udělat – ta se musí získat, vysloužit. A to se organizátorům podařilo dokonale. Jenže tradice se také dá, daleko rychleji a snadněji, zničit. Což se nyní děje.

V titulku stojí psáno: co teď? Dodejme ještě: co MY teď? Pokud jde o Písek, jistě jsme ještě věc neuzavřeli. Vždyť v českém „hlavním městě kresleného humoru“ se kupříkladu nachází pěkná sbírka vítězných prací z 8 ročníků bienále a ze 3 ročníků mezinárodního setkání karikaturistů. Jejich autoři si jistě zaslouží vědět, kde tato díla jsou anebo kde budou majitelem deponována či vystavena.

ČUK je ovšem také spolek, který má přirozený zájem, hraničící s povinností, nestát se tu se založenými rukama a s nohama samým zděšením vrostlými do země. Ano, Česká republika se náhle řadí mezi státy, které nepořádají žádnou mezinárodní soutěž pro karikaturisty. Takové země tu jsou, to víme. Ale – bez urážky – znamenají jen druhou ligu. Je nutné tedy něco dělat. Nebude to lehké a jistě ani jisté. Ale je to úkol, který před námi stojí zcela jasně.

Každý, kdo v této věci může něco navrhnout a hlavně udělat, zařídit, vyjednat, někoho mimo náš okruh pro věc nadchnout, bude vítán. A kdo v tom bude i úspěšný, bude blahořečen – sakra, není to rouhání? Pokud jde o ocenění věhlasným Bílým opem, snad ne... *Ivan Hanousek, edYtor*

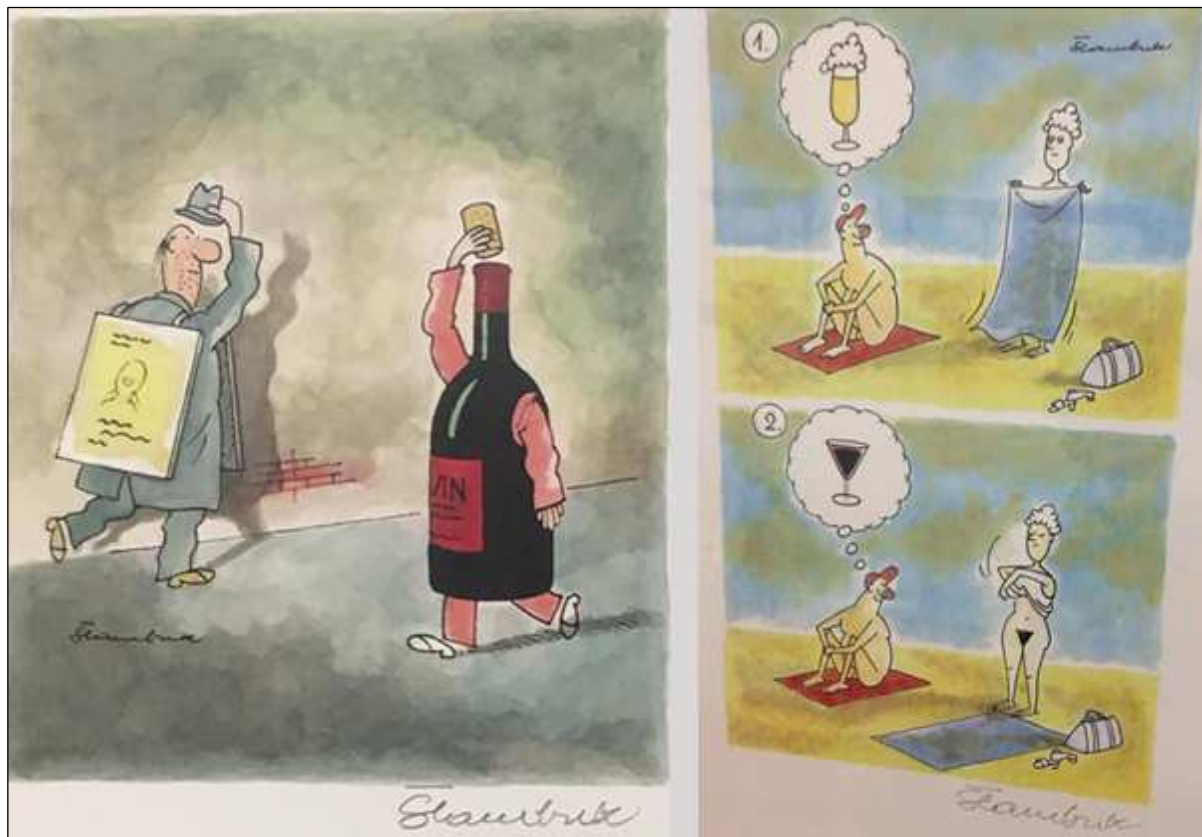

KRESBA: *Mladen Bašič "Bibi"*

Zdroj: **GAG č. 2/2011 z 13. 1. 2011 (str. 4)**

COME BACK v Galerii BECK: Davor ŠtamBUK

Vtipné prostředí, které hostí Beck Gallery, je věnováno *Beaujolais*. „*Vino, Vidi, Vici*“ je vtipný název výstavy otevřené v záhřebské Galerii Beck, Frankopanska 22, která představuje 26 děl slavného chorvatského karikaturisty *Davora Štambuka* na téma francouzského vína.

Poslední výstavu v *Záhřebu* měl Štambuk před sedmi lety. Pan Radovan Beck si zjara připomněl, jak dlouho už to je a rozhodl se zahrát si se svým příjmením Beck - aby znělo jako „*Come back!*“ = „*vrať se!*“ A tak si obyvatelé chorvatské metropole mohou připomenout jejich dlouhou plodnou spolupráci, píše se na webu HDK...

Pismestrovic v rakouském Grazu

V prostorách koncertní síně, tance a kabaretu „*Orpheum*“ v Grazu byla letos uspořádána další výstava karikatur. Divákům bylo představeno 70 politických a portrétních karikatur. Ačkoli byly obrázky na stěnách vestibulu a sálu *Orphea* už více než měsíc, oficiální otevření se konalo až 23. listopadu.

Pro zájemce, i ty z České republiky, je otevřena až do března 2018.

Výstava chorvatského kresleného humoru v Černé Hoře

V roce 2017 dorazila do Černé Hory výstava chorvatských karikatur. Koná se v sále i na hlavní promenádě města Cetinje kde ji zahájil předseda černo-horských karikaturistů *Luka Lagator* společně s chorvatským velvyslancem *Veselkem Grubišićem* a prezidentem HDK *Davorem Trgovcevičem* (viz snímek **nahore!**) Vzhledem k tomu, že se výstava konala částečně i pod širým nebem, sehrálo důležitou roli počasí (na fotce **uprostřed!**)

Počasí se vyvedlo!

Pozvaní hosté tak mohli vychutnat hudbu houslového virtuosa na pódiu i rychlé portrétní tahy dvou ceněných autorů *Milana Lekiče-Lexy* a *Krešimira Kveštea* (na snímku **dole!**)

Akce se zúčastnila od doby výstavy ve Vídni dosud nejpočetnější delegace HDK (Chorvatského Družstva Karikaturistů) v zahraničí. Kromě uvedených byli na místě také *Zdenko Puhin*, *Damir Novak* a *Božidar Vukelič-Bob*. Z Podgorice přichvátal také veleúspěšný mezinárodní autor *Darko Drljevič*.

Vedle účasti na vernisáži přítomní hosté z chorvatského spolku neváhali a využili i poradatelským (černo-horským) spolkem nabízené možnosti a navštívili největší místní turistické atrakce. I u nás dobře z dějepisu a zeměpisu známou *Boku Kotorskou* a nám naopak málo známé *Njegošovo mauzoleum* v Lovčeni. (hdk)

Rus Bogorad v Prešově

Až do 13. ledna 2018 se ve slovenské "Galérii Kýchania mozgu" umístěné v prešovském centru nezávislé kultúry *Wave* koná výstava popředního současného ruského autora kresleného humoru **Viktora Bogorada**.

Více na: <https://www.cdm.me/kultura/izlozba-hrvatske-karikature-na-cetinju-smijeh-je-najbolji-lijek/>

Hoppmannovy "Animálie"

Od pilného *Punala Suareze* (píše pro *Fany Blog*) jsme se dozvěděli, co že se to odehrálo 19. listopadu ve frankfurtském *Cartoon Museu*. **Frank Hoppmann** tu před měsícem představil významné politiky jako přehlídku zvířat na výstavě nazvané **Animalism**.

Kdo je a jak kreslí Frank Hoppmann? (Lingen, *1975)

Je to výjimečný německý umělec. Mistr portrétu, který nás všechny už dost dlouho překvapuje třeba v *Eulenspiegelu*... Naposledy dokonce portrétem přes celé dvě tiskové stránky! (

(Více na příští straně)

Nedávno za svou karikaturu, na níž je pojat turecký vůdce **Recep Tayyip Erdogan** (viz obr. vpravo!), získal zlatou tužku - cenu „Alado de Oro“ plus pět tisíc eur. Jde o nejvýznamnější ocenění německých karikaturistů udělované v Drážďanech. V této soutěži se letos představilo 211 karikaturistů z Německa, Rakouska a Švýcarska více než 1000 výtvarnými pracemi. V

satirickém portrétu nese turecký politik na hlavě místo (otcem vlasti Atatürkem zakázaného) fezu obrácený kyblík...

Na dalších portrétech, jakými ztvárnil Hoppmann Vladimira Putina a Angelu Merkelovou, si mohli návštěvníci jeho výstavy nazvané „Animalismus“ smlsnout jen do 3. prosince. Na výstavě, kde byly i objekty, viděli třeba kresbu publikovanou v novinách „Los Angeles Times“, která měla mezinárodní ohlas a je, dle recenze Suareze, bezvad-

ná a přímo neomylná. Šlo o amerického prezidenta **Donalda Trumpa** (viz vlevo!) Nechyběl tu ani psychicky narušený vele**Kim III.**, který je tu vyveden jako velká masa tuku.

Hoppmann je absolventem designu na univerzitě v Münsteru, kde žije a pracuje. Od roku 2005 získal už několik ocenění v Rakousku, Německu, Itálii a Velké Británii, na podzim 2012 byl poctěn domácím titulem „Master of Comic Art“. Jako nezávislý umělec publikuje kresby a ilustrace v *Rolling Stone* (německé vydání), *Die Welt*, *Welt am Sonntag*, *Eulenspiegel* a v *Süddeutsche Zeitung*...

O **“Karikatura Museum Frankfurt”** - založeném v roce 2008 - jsme již několikrát informovali díky místnímu spolupracovníku e-GAGu Pavlu Taussigovi. Stálá expozice ve druhém patře ukazuje řadu děl **Bernsteina, Roberta Gernhardta, Chlodwiga Potha, Hanse Traxlera a F. K. Waechtera**.

Více na: www.carikatura-museum.de

Sváteční pohlednice z města cihel
(= Żyrardów)

Město Żyrardów vyhlásilo soutěž na pohlednici „o tematyce bożonarodzeniowej i noworocznej“. Do 20. 11. 2017 poslalo **45** autorů z Polska (i Kanady) **90** svátečně laděných děl, z nichž jury vybrala zcela nejvyšší **Leszka Ołdaka** z Opola (viz obr.!). Dvěma umělcům připadlo řádné uznání jury: **Monice Machnickiej a Andrzejowi Pi-jetovi** (z Montrealu!). Další dva kreslíři získali uznání „neřádné“, ale čestné: **Anna Dubieniecka a Joanna Pałca**.

Pro případné objednání vybraných pohledů najdete informace na: www.zyrardow.pl

Nejllepší bude, když se přiznáme hned na počátku: tentokrát jsme nenašli čas tuto rubriku pojmout dost pečlivě, nebyla chvilka klidu na profesionální prolistování každého z doručovaných časopisů (děkujeme za ně *Fedoru Vicovi*, *Fefíkovi* a hned třikrát *Janu Tomaschoffovi*). S jistou nadějí, že advent je vhodný čas pro odpuštění, nahromadili jsme sem po pár obrázcích, z každého titulu něco, a když nás napadlo něco dodat, učinili jsme tak.

Vlevo **Berd Zeller** v německém *Eule*: “Destraktivita je levicová, protože konzervativci jsou proti” - “Obzvlášť ti erckonzervativní.” Vpravo nahoře už jsme ve slovenském *BUMerangu* - **Marcel Krištofovič** beze slov a **Fedor Vico** s bublinou textu, který nepřekládáme. (Stavím se = vsadím se).

Dole vlevo rovněž vtip z “*Eulenspiegels*”. Autor **Jan Tomaschoff**: “Ale internet bude rychlejší!”

A tak už se pomaličku přesouváme ze zahraničí západního do zahraničí východního... Jenže! Autor obrázku vpravo je sice známý (západo)německý kolážista **Pavel Taussig**, ale dílo jsme našli v *Bumerangu*. Právě nám z východu došlo 24. číslo, ale my tu ještě máme pár starších prací...

Fero Mráz mívá **Serváce** na 3. straně - tento však se probil až na obálku. Viz **příští strana**:

DUK Ferding

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK III, 23. SEPTEBRA 2017 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

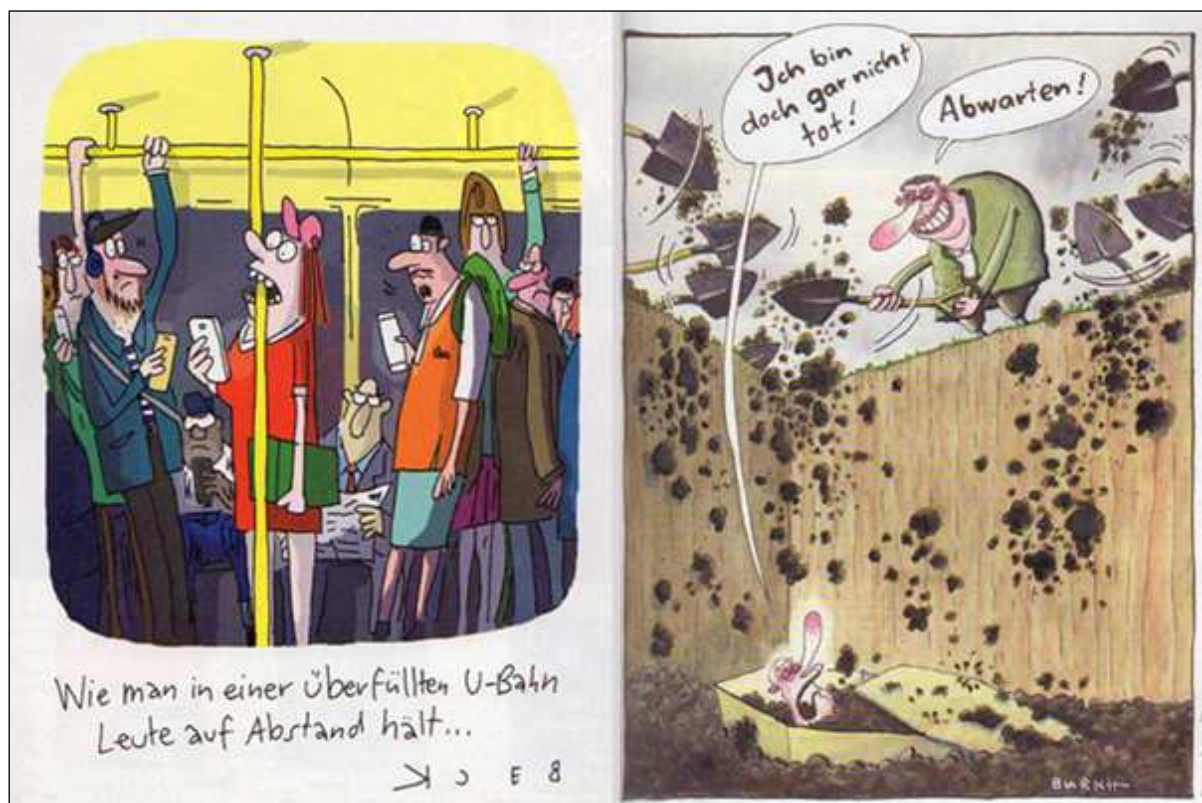
Demokracia je vláda tyranov korigovaná novinármi.

OPLAŤ SA
AJ holiť riť máš sa oplatiť -
Vtedy nepustíme do gati...

Chlapík príde k lekárovi:
- Pán doktor, mám červený nos, čo mám robiť?
- Pijete?
- Nie.
- No tak pite a on vám zmôdrie.

POMÁHAŤ A CHRÁNIŤ
alebo
STALO SA
alebo
TO STE EŠTE NEVIDELI!

A víte, že **Fero Mráz** kreslí (a publikuje!) vtipy už od detskosti? V týdeníku **Ježek**, tzv. detském dikobrazu jenž v SNDK (Albatrosu) nepřežil nástup moskevské normalizace už **Josef Molín** z jeho početných poštovních obálek vybíral kreslené vtipy do rubriky "zelených" autorů dost často! Samozřejmě nepůsobily zdaleka tak hrůzostrašně, jako dnešní **Servác** a jeho příběhy. Tak - a koukejme - už jsme opět na Západě:

Populární autor *Eulenspiegels* **BECK** píše: „**Jak v přeplněné podzemce lidé zachovávají náležitou vzdálenost...**“ a vedle **BURKH** (Burkhard Frische) zase volá z rakve: „**Já ještě nejsem mrtvej!**“ - „**Dočkáš se!**“ (Počkej si!) zní odpověď hrobníka... Vtipy jsou z listopadového čísla 11).

A pak hned na východ: v *Sorry* číslo 11 nás zaujaly dvě práce stejného autora, na obálce vtip k volbám - a uvnitř návrh české vlajky. Byť se **Jiří Košťál** stylově rozdvojil, téma ho nepustilo: další **volební tragédie!**

Z *Charlie Hebdo* č. 1321 z 16. listopadu 2017 přinášíme aspoň horní kousek. Jako důkaz že **“deutsche ausgabe”** stále vychází a zřejmě není prodělečné, jinak by to pařížský majitel “značky” anebo berlínský nájemce (?) proslulého satirického titulu jistě tak dlouho nepokoušel...*) Tu obálkovou kresbu má na svědomí “CoCo”, tedy prověřený redaktor francouzského

originálu - ale píše věty do vtipu německy. A tak je tomu i uvnitř - 89 vtipů (včetně 4 komiksů) je - jak je zvykem v *Charlie*, 99% s textem. Zatím nebyl čas nějak podrobovat

výzkumu složení autorů kreseb - kolik jich je z Francie a kolik německých. Ale jisté je, že třeba *BURKH* z *Eulenspiegels*, jak jsme ho už zahlédli o pár stránek dříve, kreslí i pro *Charlie* (zde má 3 kresby). A není sám. Natolik však autorský okruh neznáme, abychom (nejspíš jen dle znění jmen?) mohli podíl německých karikaturistů aspoň odhadnout... Ale jeden vtip - jako ilustraci k článku jsme vybrali - vždyť *Vladimir Putin* a jeho voliči jsou určitě známější našemu člověku než *Herr Lagerfeld*, jemuž uvnitř novin věnují pozornost neb “pohrdá běženci”...

Návrhem na volební plakát před ruskými presidentskými volbami, *náuk* do *Charlie Hebdo* končíme... Autorem kresby je jakýsi *Foolz* (?) a napsáno tu je: **“Francie překazila ruský tajný plán. Lajka prezidentem!”** Když se prý Rusům vydařily americké volby, a prezidentem USA je Donald Trump, mělo by se na sociálních sítích podařit i něco lehčího: Rusové si možná raději než *Putina* zvolí svého hrdinného pejska... /ih/

*) Dříve než šla tato má úvaha do korektury, došla ze zasvěcených míst v Německu zpráva, že tamní mutace *Charlie Hebdo* končí!!!

Kresba: **Andrej Mišanek** (Bumerang). Vpravo obálka další sbírky německého autora jménem **Bernd Zeller**: **“Četnictvo přichází”** (*Eulenspiegel*)

To je přece něco jiného, než pořád jen kravata / Konečně všechno mám na videu. Nyní se nemůžu zmýlit!

Glosa / **Urban a Pivrnec: Dva mušketýři ještě po třiceti letech**

Po třiceti letech žití si na *Pivrnce* posvětili v PRE. To je zkratka názvu Pražská energetika, a. s., která pro své zákazníky vydává časopis **PREfórum č. 21 / 2017**. Docela zajímavé je to ze dvou důvodů. Máme konečně aspoň jistou představu, jak dlouho to trvá marketákům z velké firmy, než si všimnou fenoménu, který zná celé Českomoravsko.

Je to vlastně uklidňující: když si všimnou **Petra Urbana** už v padesáti, ještě je tu naděje pro těch pár mladších, co ještě kreslí vtipy, že i je jednou někdo osloví kvůli rozhovoru pro masové periodikum, jinak vysloveně propagačně až náborově zaměřené. Pokud jsme pár desetiletí volali marně po větší zábavnosti, tím i větší čtenářské přitažlivosti takových reklamních sešitů - posledních 15 let v e-GAGu, ale občas i z obrazovky či v novinách - konečně k tomu dochází...

Mají tuhý kořínek

A jsme u druhého důvodu, proč je rozhovor v PREfóru zajímavý. Mezitím totiž všichni kvalitní autoři kresleného humoru vyhnuli a tak zůstalo v nabídce už jen doslova pár autorů, z nichž je zrovna Urban natolik bulvárem ošoupaný, že číst opět a opět, jak vyhrával na sáních, kolik má hospod, a co za sprostárny zase bude trousit jeho známý pivař a sexuální nádeník **Ruda Pivrnec** není zrovna moc zábavné... Ale dobrá, nejspíš díky i za tohle.

Nemůžeme si však odpustit výtku, kterou lze namnožit a posílat do redakcí tištěných periodik pořád dokola. Víme, že ten layout, který musí dodržovat váš grafik, stál podnik velké peníze. Ale pokud počítá jen s fotkama a ne s kresleným humorem, držte se proboha zdravého rozumu a ten jediný kreslený vtip dejte tak veliký, aby aspoň ten text v obrázku byl k přečtení! Když už sama kresba je vám jaksi ukradená...

Neradostné zítřky: Dlabáčka nahradí Pivrnec

Nu, a pokud souhlasíte s tím, co o **Pivrnecovi** říká redakční vizitka, která ho charakterizuje jako **"zosobně-ní typicky českých vlastností"** a neodfrknete si nad takovou pitomostí, mrkněte se do koše na papír. Pokud jste Pražáci, vystrachejte z něho ten právě vydaný časopisek a přečtěte si třístránkový rozhovor s Petrem Urbanem sami. Popravdě řečeno se nám ho nechce přepisovat ani skenovat pro e-GAG, kde se zrovna díky jiné pražské energetické a. s. chlubíme vydařenou výstavou. Srovnávat Dlabáčka s Pivrnecem totiž není zrovna fair. Přesto na závěr smutné konstatování: zatímco mudrlant Dlabáček už skonal, blbec Pivrnec se ještě neuchlastal!

No jo. Ale co bude, až tady nebude?

(g-men)

Jan Tomaschoff

Jak už dobre víme, ten usmievavý bĕlo-vlasý (již!) **“lekár a karikaturista”** žije a pracuje dlhá léta v Německu, kde se o-citl ještě před nástu-pem puberty. Komun-isti takové tvory na-zývali zavlečenci.

Honza či Jáno - ro-dové linie jeho před-ků mají na obě tyto národnosti nárok - se od devadesátých let hlásil nejen ke své rodné Bubenči (Pra-ha 6), ale i ke slo-venským kořenům. V nedávných vydá-ních Bumerangu ho Vico přiměl nejen k tradičnímu úvodnímu rozhovoru na titulní stranu, ale věnoval mu i medailonek, v němž se zmiňují je-ho kresby do řady německých listů a magazinů a též pro Zdravotnické noviny v Česku...

Představení Jana Tomaschoffa by ovšem nebylo úplné, kdyby chyběly ukázky z jeho tvorby, v posledních letech už i pěkně barevné. Samozřejmě beze slov (kdo by se s tím také pořád překládal, že?). Nicméně pár slov, vlastně vět - konkrétně odpověď na prvou otázku z **“8 otázek o humore”** (viz vlevo hore!) jsme si neodpustili nepřeložit. (Lépe řečeno: *dovolili přeložit*). **Otázka zní:**

Znáte nějakou (máte nějakou vlastní) definici humoru?

“Znám především prastarou definici S. Freuda (vždyť jsem vystudoval neurologii a psychiatrii), že požitok při vnímání vtipu vzniká tím, že nám ušetří duševní námahu, když se něco okamžitě (slovní hříčkou a podobně) v průběhu vteřiny objasní. Ale nezdá se mi tou nejlepší. Já si myslím, že nám humor občas dovoluje chovat se v duchu spontánně a bezprostředně jako v dětství. Například ve filmových scénách, kde se v honosné a drahé restauraci někdo chová proti veškerým pravidlům, všechno poprská, rozleje atd., jsou velmi oblíbené a srandovní; podle mne.”

Pro pobavení ještě jeden text který jsme našli v Bumerangu:

ČITATELIA NÁM PÍŠU (logo)

„Vážení, nepáčil sa mi váš časopis, hoci ho čítavam poležiačky. Hodil som ho preto do koša. Vrátil sa mi však späť do postele. Znova som si ho pozrel, utrúsil som slzu a šmaril ho celou silou do kúta. Vrátil sa mi, ako ináč... Keď som tak učinil asi 157-krát, prestalo ma to baviť a váš dvojtyždenník som si obľúbil.“ I Arpi F., Bytča

Poznámka: 3x1 = 1 (aneb o stejném vkusu či stejné odbornosti...)

Jsou na to dva názory. Buď jde o znak vysoké profesionality. Anebo o stejný způsob nazírání kresleného humoru. Nestalo se to poprvé: když jsme vybrali z pražského časopisu Sorry nebo ze slovenského Bumerangu pro abonenty e-GAGu jeden či dva vtipy, vzápětí došlo k až neuvěřitelnému úkazu. Neboť mezi Bumerangem a Sorry platí dohoda, že si prakticky v každém čísle mohou vybrat ze stránek toho druhého periodika jakýkoliv materiál, objevíme v následujícím čísle Bumerangu ten vtip ze Sorry, který jsme vybrali pro GAG.

A v nejnovějším Sorry koukáme právě na ten vtip z Bumerangu, který už máme oskenován pro GAG, protože je nejen dobrý, ale také správně tématicky načasován. Pro příklad nemusíme jít daleko:

Stačí zalistovat o dvě stránky zpět - jde o listopadové klíčky Andreje Mišanka!

Toto naše tvrzení by mohlo být bráno jako obrana naší lenosti či nedostatečnosti vybírat si sami; nechat to na zmíněných Fefíkovcích či Vicovcích - tím nic nezkazíme. Jenže znáte nás už natolik, že takhle to v naší redakci nefunguje. Po vzrušených diskusích se nakonec hlasuje*) mezi posledními uchazeči a ve finále pak vítězí ten, kdo dostane jasnou většinu hlasů. Zopakujme si tedy otázku z počátku textu.

Jde zde tedy o fakt, že tyto tři základní kapacity jsou natolik kvalifikovanými, dlouholetými a všeznalými recenzenty výtvarného humoru, že prostě musejí uvažovat stejně?

Anebo prostě jde o pouhou shodu názoru tří jinak různorodých osobností (jednoho *karikaturisty*, druhého *napůlkarikaturisty* a třetího *nekarikaturisty*) působících v oboru, co mají prostě podobný vkus, pokud jde o smysl pro humor?

Bylo-li by to tak, a nám se zdá, že ano, je to trochu smutné, protože jde o smysl pro poněkud jiný druh humoru, než má v oblibě mainstreamová čtenářská obec. Koneckonců tomu nasvědčuje fakt, jak ztěžka a s pomocí různých dobrodinců se dva veřejnosti určené i ten třetí (jen pro úzký okruh e-mailem rozesílaný) magazín drží při životě. A to s obavou, že přinejmenším dva z nich skončí se svým úvazkem relativně brzy. Ve chvíli, kdy jejich (už dávno za důchodovou hranici přežívající) tahouni z důvodů fyzické anebo mozkové nedostatečnosti, skončí ve svých rolích na scéně žánru "cartoon".

Tolik tedy k obrázkům, které nejzavilejší fanoušci a možná i autoři kresleného humoru vidí v GAGu, Bumerangu anebo v Sorry už potřetí. V našem případě vlastně záleží jen na tom, zda se trefíme s vydáním čísla uprostřed měsíce před anebo za oba kolegiální časopisy... /ih/

*) Jde o hlasování levé s pravou hemisférou g-menova mozku

Z tisku / O humoru

Přetavit frustraci v pozitivní energii!

Satirický karnevalový průvod *Sametové posvícení* letos upozorní na nebezpečí poplašných zpráv, které odvádějí pozornost od důležitých problémů. Průvod prochází Prahou 17. listopadu a letos se tato akce koná už pošesté. (...) Připojují se občanské iniciativy, které s předstihem připravují masky, alegorické vozy a pamflety, jimiž chtějí **s humorem** přiblížit konkrétní společenskou otázku. (...) "*Lidé si odnesou zážitek, pobaví je to, a právě to nás odlišuje od konfrontačních akcí...*" popsal záměr (...) Jakub Otčenášek. (...) Sametové posvícení se inspiruje tradicí **satirického karnevalu** ve švýcarské Basileji, kterého se každoročně účastní tisíce lidí.

ČTK: "*Sametové posvícení proti poplašným zprávám*", MfDNES, 10. 11. 2017, str. 18

Moci dokáže vzdorovat i smích

Raději ať **se smějí** ďáblové než andělé slibující lidstvu šťastný život pro všechny, jejichž sliby mění v kriminály, vyhánění, šibenice. To je jedno ze základních témat *Knihy smíchu a zapomnění*, krásného, nostalgického i **zábavného**, intimního i společensky kritického (...) a kompozicí nejméně románového ze všech románů Milana Kundery. (...) Kundera proplétá osudy fiktivních postav i svůj s esejistickými prvky o paměti, touze, pomíjivosti, **smíchu** nebo o hudbě.

Alena Slezáková: "*Kundera bojuje proti moci*", MfDNES 16. 11. 2017, str. 14

Vyšla biografie Amy Schumerové *“Dívka s tetováním na zádech”*

Dialogem se svou vaginou začne knihu málokterá spisovatelka. Americká herečka a **ko-mička** zakládá svůj úspěch na odzbrojující upřímnosti. Jinak tomu není ani v případě jejího autobiografického literárního díla (...) **Vysmívá** se sama sobě, **sarkasmu** neušetří jedinou řádku a přesto zůstává lidská. Zařazuje se tak mezi americké **komičky**, které svou kariéru vybudovaly právě na míře své přirozenosti. (...) Život **komika** působí jako jedna nekonečná jízda na horské dráze. Přitom jde o tvrdou řeholi. (...) V závěru vzpomínek, které sepsala v pouhých 35 letech, dokonce popisuje, jak by měl vypadat její pohřeb a navrhuje, co by mělo během obřadu zaznít: (...) *“Přistoupili jsme na to, že život musí být těžký, a zapomínáme, že si v něm můžeme užít taky spoustu **srandy**.”*

Monika Zavřelová: *“Komička zve na svůj pohřeb”*, MfDNES 10. 10. 2017; str. 13

Agela je v prvé řadě realista, až poté přicházejí na řadu ideály

Ráda vypráví **vtipy**, pravidelně navštěvuje koncerty Richarda Wagnera, zároveň ji zajímají konkrétní vědecké otázky.

- Je pravda, že německá kancléřka umí imitovat hlasy slavných lidí?

Ano, jednou se o tom zmínila v ženském časopise *Bunte*, tak jsem se na tento její výrok podíval blíž. Nejlépe umí Josepha Ratzingera, papeže *Benedikta XVI.* Docela dobře ji prý jde také britská premiérka Theresa Mayová. V úzkém kruhu přátel je to celkem **vtipná osoba** (...) říká o Angele Merkelové její životopisec Mathew Qvortrup. (...) Vyrůstla v zemi, kde se mnohé nemohlo říkat nahlas. I z toho pramení její rezervovanost a nevýřečnost (...) Po nějakých třech letech v prvním manželství s panem Merkelem, kde to skřípadlo, totiž jednoho dne řekla: *“Tak, to už stačí, odcházím. Nech si nábytek, já si vezmu pračku.”*

Jana Šafaříková: *“Cesta do duše Angely Merkelové”*; MfDNES 20. 11. 2017, str. 9

Našel se nový kousek z humoristova díla

Letos je to právě 150 let od vydání prvního díla klasika americké literatury **Marka Twaina**. (...) Vyprávění pohádky, kterou legendární literát původně povídal před spaním svým dětem v Paříži roku 1879 a ke které si, na rozdíl od mnoha jiných, udělal poznámky, se ujal současný úspěšný americký autor dětské literatury *Philip Stead*. Společně s ilustracemi své manželky Erin Steadové vznikla půvabná poetická kniha, která duchem protíná tři století. (...)

Na knize není tolik zajímavý příběh samotný, jako umně vystavěné vyprávění plné drobných odboček, **vtipně** vymyšlených přestřelek autorů a schopnosti kombinovat laskavý **humor** se **satirou** lidské pošetilosti i sociálním realismem, jímž byl Twain proslulý.

Vladimíra Šumberová: *“Ztracený vtip Marka Twaina”*, MfDNES 21. 11. 2017; str. 13

Chtěl být karikaturistou, stal se spisovatelem...

Nakladatelství Albatros nadělilo návštěvu amerického spisovatele *Jeffa Kinneyho*. Muže, který vytvořil knižní fenomén, *Deník malého poseroutky*.

- Byl byste poseroutkovým fanouškem, kdyby jej někdo jiný vydával ve vašem dětství?

“Určitě! Jsou to velmi přístupné a **vtipné** knihy.”

- Postava Grega, hlavního hrdiny, vás napadla na procházce?

“Ne, chtěl jsem se stát **karikaturistou v novinách**. Došlo mi ale, že na to, abych se stal **profesionálním karikaturistou**, nemám, protože kreslím jako malé dítě. Pak jsem se toho rozhodl využít a poprvé jsem nakreslil *Grega Heffleyho*.”

Z *Deníků* vznikly i filmy. Liší se v něčem?

“Jazykem filmu je pocit, kdežto jazykem knih je pouze **humor**.”

Monika Zavřelová: *“Poseroutka vznikl, protože kreslím jako dítě”* MfDNES 7. 12. 2017, str. 17

Vojta Kotek manželem Marie Terezie...

Dvoudílný film Marie Terezie uvede ČT 1. a 2. ledna 2018. Manžela panovnice představuje *Vojtěch Kotek* (...) Režisér Robert Dornheim, rumunský rodák působící v Los Angeles, si metodu *domácího dabingu* pochvaluje: *Ted' jsem konečně viděl německou verzi a našel jsem v ní spoustu **humoru**, který mi před tím unikal.*”

“Hledání podrobností o mé postavě připomínalo detektivku; je historicky zanedbaná,” popisuje Kotek.

“Protože císař stál ve stínu své manželky a do vládních záležitostí nemohl zasahovat, dal se na podnikání a úspěšně zbohatl. Navíc si uměl vychutnávat život a (...) působil rebelsky. Prostě na habsburském dvoře působil jako Marťan ze současnosti,” shrnul Kotek (...)

Režisér potvrdil, že měl na začátku obavu. “Bál jsem se, aby nevznikla nudná prohlídka muzea. Ale naštěstí scénář je **vtipný** i nadčasový a **českému humoru** přicházím na chuť stále více,” prohlásil Dornhelm. Mirka Spáčilová: “Marťan, muž Marie Terezie”, MfDNES 5. 12. 2017, str. 16

Parodie ze Zlína: Od Sobotky po Jílkovou

Po představení nekorektního **kabaretu Ovčáček čtveráček** se vstupu do kin dočkalo i pokračování **Ovčáček miláček**. (...) Aby bylo jasno: **smích** rozhodně nechybí. A to proto, že jako imitátoři jsou zlinští herci naprosto skvostní. (...) Znovu sestavě **karikatur** kraluje Jiří Ovčáček, snad už věrnější než prezidentův mluvčí sám, ale přesně vystižená je i dikce Andreje Babiše či vystupování moderátora Václava Moravce.

Dojemně utrápený Bohuslav Sobotka se postará o jeden z vrcholů **hříčky** v kouzelném skeči, kdy snad poprvé v životě, jen zkusmo a zlehka, udeří pěstičkou do stolu. A dokonale zvládnutá **parodie** televizního cyklu *Máte slovo s Michaelou Jílkovou* by stála i sama za investici do vstupenky.

(...) Drobným inscenačním nápadům se daří zejména tam, kde se v rychlém tempu

střídá celá galérka figurek jako právě u královsky rozkročené představitelky Jílkové, vyvolávající, okřikující a deptající hosty ve stále vyšších otáčkách.

Mirka Spáčilová: “Ovčáček miláček burcuje”; MfDNES 22. 11. 2017, str. 13

Australský spisovatel píše v Praze

V Praze **Lian Pieper** (*1984) pracoval na próze věnované událostem Pražského jara. Co ho na tom tématu zajímá?

“V jednu chvíli má člověk v životě všechny ty obvyklé problémy jako: Jak zaplatím nájem? Tloustnu? Ještě mě má milovaná žena miluje? - a najednou se valí do města vojska Varšavské smlouvy a má problémy docela jiného rázu.”

Lian Pieper se kromě moderní historie zajímá i o českou literaturu.

“Těžko mohu pominout Kafku a Kunderu a všechny ty K. Miluju také **absurdní humor**, s jehož pomocí **Jaroslav Hašek** zkoumal velmi temné věci. Když se podíváte na Ericha Mariu Remarqu nebo Normana Mailera, tak ti napsali zásadní knihy o tom, jaká je válka peklo. Haškovy knihy jsou však podle mne zásadnější, protože on psal o tom, jak je válka **směšná**.”

Literární noviny č.12/2017 - příloha “Praha město literatury”, str. 8

4. Int'l Cartoon Contest Aleksandar Klas 2017 - Srbsko

Téma: volné

First prize - Julian **Pena-Pai** (Rumunsko)
(viz obr. vlevo!)

Second prize - Vladimir Semerenko (Rusko)

Third prize - Sava Babič (Srbsko)

Diplom - Saeed Sadeghi (Iran)

Diplom - Bernard **Bouton** (Francie) - viz obr. výše!

Další diplomy - Luka Lagator (Černá Hora); Sergej Semendjajev (Ukrajina); Milanko Kaličanin (Srbsko)

19. Novomestský osteň, Nové Mesto nad Váhom - Slovensko

Na oblíbeném tureckém webu **Caricaturque** jsme našli katalog ze slovenské soutěže **NO** a dozvěděli se tak i výsledky.

Viz vpravo pořadí z katalogu, včetně úspěchu dvou autorů z ČR a dvou ze SR.

1st Prize: **Oleksy Kustovsky** Ukraine

Novomestský osteň - výsledky.

Novomestský osteň - Results - Prizes.

1. Prize - Golden Osteň
2. Prize - Silver Osteň
3. Prize - Bronze Osteň

Oleksy Kustovsky, *Ukraine*
Jiří Srna, *Czech republic*
Miroslav Barvirčák, *Slovakia*

4. Prize - Honorable mention
5. Prize - Honorable mention
6. Prize - Honorable mention
7. Prize - Honorable mention
8. Prize - Honorable mention
9. Prize - Honorable mention
10. Prize - Honorable mention
11. Prize - Honorable mention
12. Prize - Honorable mention
13. Prize - Honorable mention

Li Hai Feng, *China*
Wenze Zhang, *China*
Makhmudjon Eshonkulov, *Uzbekistan*
Konstantin Kazanchev, *Ukraine*
Igor Lukyanenko, *Ukraine*
Oleg Dergachov, *Canada*
Bogdan Petry & Horia Crișan, *Romania*
Ivana Valocká, *Czech republic*
Milan Juriš, *Slovakia*
Nikola Listeš, *Croatia*

Vlevo plakát - Obálka katalogu

Vpravo je „complete list of winners in the contest this year with theme **Happy Life**“

Int'l Environmental Cartoon Contest - Maďarsko

230 soutěžících zaslalo 550 prací. A tady jsou výsledky:

1. Liu **Qiang** – Choice – Čína
2. Efát Amjadipoor – Irán
3. Ngai Han Kyi – Myanmar (Burma)

Olense Kartoenale 2017 - Belgie

Přesně **1.057** kousků od 336 autorů z 54 států - taková je bilance letošní soutěže Olense Kartoenale. **Dospělí:**

1. cena: **Negin Naghiyeh (Iran)**
2. cena: **Anon Anindito (Indonésie)**
3. cena: **Konstantin Kazančev (Ukrajina)**
4. cena: **Musa Gumus (Turecko)**

Prize of the city of Bialogard (jen pro Poláky): Jacek Lanckoronski (Polsko)

Prize Amnesty International: Marco D'Agostino (Itálie)

Mladí: 1.: Rojina Fetanat (Iran), 2. Lara Maylen Scidone (Itálie), 3. Maelys Hendrickx (Belgie)

4. Nina Khmelyova (Rusie).

Vítězné i vystavené práce najdete na: <http://www olen.be/product/884/olense-kartoenale>.

XVII. Competition Caricatur "Independence" - Ukrajina

121 cartoonistů ze 30 států poslalo **387 prací**. 90 obrázků bude na výstavě a v katalogu. Porota sestavená z Ukrajinců se sešla 27. 10. v Kyjevě a rozhodla o cenách v soutěži na téma „**Šachy**“.

V kategorii **vyhražené domácím** umělcům zvítězil **Talalaj Igor**. Zvláštní ceny: *Momot Valeriy* (Diplom Yuri Kosobukin); *Solonko Vladimir* - Diplom of the Association of Ukraine Cartoonists

V kategorii **mezinárodní** byli oceněni tyto autoři:

1. cena: **Schmidt Alexander (Rusko)**
2. cena: **Kononov Dmitry (Rusko)**
3. cena: **Yang Lijie (Čína)**

Diplomy: *Dabrowski Dariusz* (Polsko), *Mohsen Ebrahimi* (Iran), *Zhaleh Yoo-sefinezhad* (Iran), *Ignat Mihai* (Rumunsko).

9º Salão Medplan de Humor movimenta Teresina - Brazílie

1º lugar Cartum: **Engin Selçuk** (Turecko)

2º lugar Cartum e Prêmio Internet: **Paulo Sergio** Jindelt (Brazílie)

Prêmio Medplan de Tirinhas: **Li Jingshan** (Čína)

Prêmio Medplan de Caricatura: **Duarte** (Brazílie)

Vystavené práce - viz foto!

Ze seznamu **40 děl** vybíráme jen **10 autorů** oceněných **MENÇÃO HONROSA**:

Ba Bilig (Čína); Dereck Bruno (Brazílie); Gesigoran (Indonésie); Liu Qiang (Čína); 2x Mauricio Parra (Kolumbie); Raphael Donay (Belgie); Stanislav Ašmarin (Rusko); Toso Borkovič (Srbsko); Ulisses José de Araujo (Brazílie).

29. Biennale Biumor Tolentino - Itálie.

First prize: Konstantin Kazančev (Ukrajina)

Secondo prize: Ramiro Zardoya Sanchez (Kuba)

Third prize: Ignat Mihai (Rumunsko)

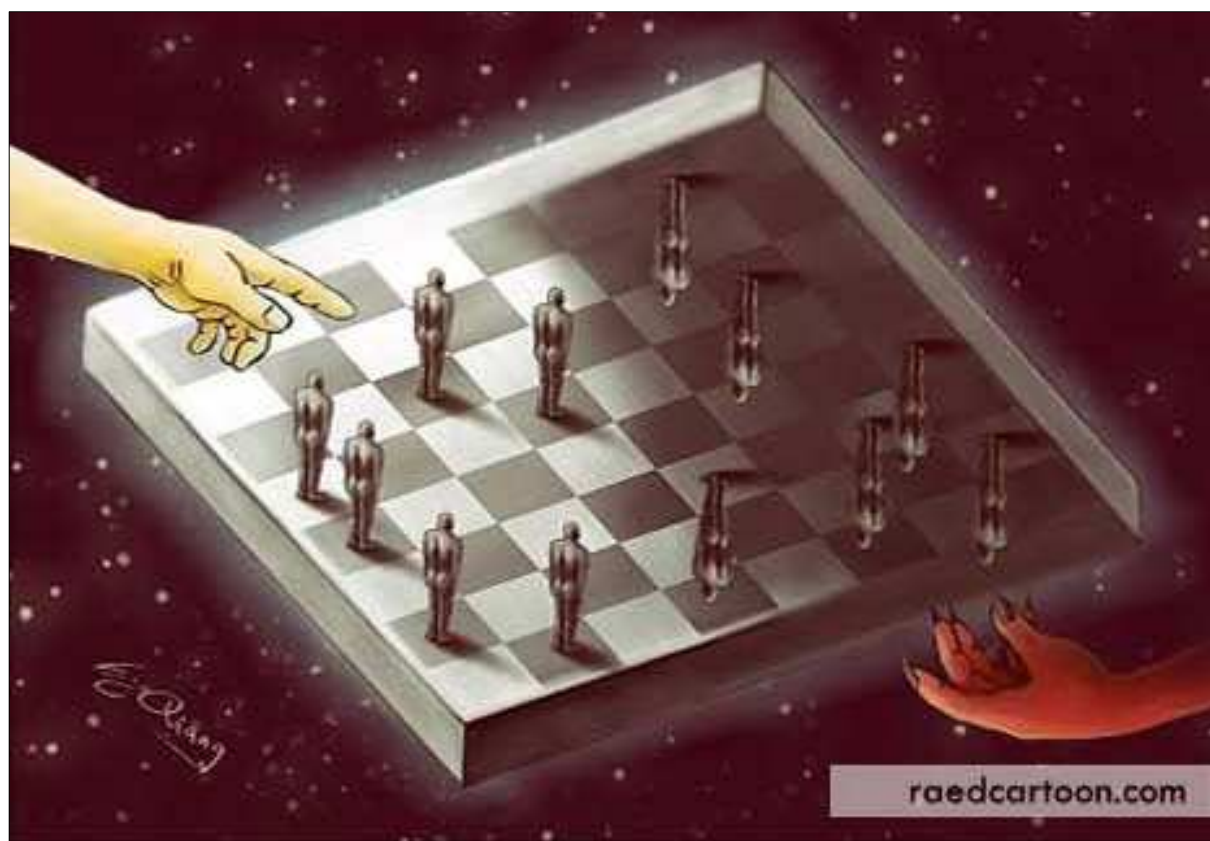
I. C. C. Urziceni 2017 - Rumunsko

Gold Prize: (ex aequo) Oguz Demir (Turecko) a Nicoleta Ionescu (Rumunsko)

Silver Prize: **Spiro Radulovič** (Srbsko)

Bronze Prize: **Hilal Ozcan** (Turecko)

1. Certmen World of Humor The Art of Reir 2017 - Španělsko

THIRD PLACE LIU QIANG (CHINA)

The World Press Agency Gives to know the Winners of the First Caricature Contest "The Art of Making Laugh" a to ve třech kategoriích:

Kategorie

New World Order:

- First Place Juvenal Garcia (Mexiko)
Second Place Kazanevsky Vladimir (Ukrajina)
Third Place Liu Qiang (Čína) - viz obr nahore!
Mention: Wessam Jamoul (Syrie)
Mention: Fransiskus Agus Harsanta (Indonézie)

Beyond The Cosmos:

- First Place Luka Lagator (Černá Hora)
Second Place Kazanevsky Vladimir (Ukrajina)
Third Place Stanila Liviu (Rumunsko)
Mention: Vladimiras Beresniovos (Litva)
Mention: Jose Raymundo Costa Do Nascimento (Brazilie)

Free Theme:

- First Place Makhmudjon Eshonkulou (Uzbekistan)
Second Place Luka Lagator (Černá Hora)
Third Place Darko Drljevic (Černá Hora)
Mention: Seyran Caferli (Azerbajdžan)
Mention: Jiliang Wu (Čína)

FECO / Magazín FECO už jen v pdf na webu...

FECONEWS MAGAZINE už se netiskne, jen rozesílá členům mejlem... Dvakrát ročně, min. 28 stran!

I have been making **FECONEWS Magazine**, so many years, from nr. 17 in 1994 until nr. 60 in 2015, it is time for a change. The costs of sending a printed version of the magazine by ordinary mail as parcel or in an envelop are higher than the printing costs... **It's time for a change. For nr. 61 only a digital version will be produced, which will be sent around in PDF by e-mail. So you can send it to you members or print is yourselves. Two times a year. Minimum 28 pages.** (feco)

Int'l Kaplanlar Refrigeration Cartoon Competition - Turecko

Driven by technological development and economic growth, our world is subject to constant changes. The problems of global warming, deforestation, extinction of plant and animal species, depletion of natural resources and pollution are all associated with these changes, issues which threaten life on the planet, its nature and our future.

Refrigeration = (z)chlazení potravin ap., (z)mražení

Téma: 'Environment and Climate Change.'

Deadline: 31. 12. 2017

Počet: do 3 prací

Formát: 300 dpi jpg a A4 size (21x29.7 cm).

The cartoons may have been published before but they should not have been awarded in any other contest. In order to identify plagiarism and similarity, the cartoons sent are going to be published on the Facebook account of Kaplanlar

Refrigeration: <https://www.facebook.com/kaplanlarsogutma> between the dates **2. - 9. 1. 2018.**

Ceny:

1. cena: \$ 1.000

2. cena: \$ 750

3. cena: \$ 500

3x Honourable Mention po: \$ 250

Association for Supporting Contemporary Life, **ÇYDD Special Prize** (Award Plaque)

Anatolian Cartoonists Association Special Prize (Award Plaque)

Adresa: cartoon@kaplanlar.com

Výsledky: 16. 1. 2018

Information: Person in charge of the organization - Mrs Derya Sönmez

E-mail: dsonmez@kaplanlar.com.

Int'l Comic Competition 2018, Lucerne - Švýcarsko

Fumetto – International Comix-Festival Lucerne holds a competition to give comic creators the opportunity to compare their work, present it to a broader public and to exchange views with others.

Kategorie: Cat. 1: 18 years or older / Cat. 2: 13 to 17 years / Cat. 3: up to 12 years of age (reference date is the deadline)

Deadline: 4. 1. 2018 (date of postmark)

Formát: A4 or A3 (other formats enclose application will be disqualified!)

Forma: Pouze comics (stories in picture form)

No digital entries by **e-mail**, **pouze normální poštou!**

Počet stran: max. 4 stránky (tj. jedna comic-story)

Labelling: name, address, telephone number, e-mail, user number, date of birth and paging on the back of each page. **Packaging:** sturdy envelope, **no rolls!**

Ceny: Fumetto will award three prizes in each category.

There will also be a prize for the best scenario, regardless of the categories. The festival's visitors will be able to vote for the peoples choice award. The winners will receive cash prizes totalling CHF 5'000.- and goods of the same value.

Ceremonie: The winners will be announced and the prizes awarded on saturday the **14. 4. 2018.**

Vracení: For Foreigners: 15 Euro. If the return postage is not enclosed or not sufficient the works will not be sent back but kept for one year only.

Adresa: Fumetto Wettbewerb, Rössligasse 12, 6004 Lucerne, Switzerland

5. KalDer Bursa Int'l Cartoon Contest - Turecko

Pořadatel: KalDer Bursa Dep. + Anatolian Caricatur. Society

Téma: "MANAGING TRANSFORMATION"

The industry and the service sectors know the necessity as much as in whole life, to keep pace with this transformation. Thus, the Topic of the KalDer International Cartoon Contest, which we carried out this year, is "Managing Transformation"

Deadline: 17. 1. 2018

Počet: max. 3 caricatures

Formát: 300 dpi jpg

Adresa: e-mail na adresu bursa@kalder.org

Kresby budou na www.facebook.com/kalder.bursa mezi 22. 1. - 31.1. 2018. A proč?

Protože se podrobí zkoumání publika (for detection of plagiarism and resemblance)

Ceny:

- 1st Place 3.000 TL and Plaque
- 2nd Place 1.500 TL and Plaque
- 3rd Place 750 TL and Plaque
- Three Honorable Mention Plaques
- Anatolian Caricaturists Society Special Award (Plaque)

Ceremonial: v březnu 2018

Výsledky: na www.facebook.com/kalder.bursa - 10. 2. 2018

Info: KalDer Bursa (Türkiye Kalite Derneği Bursa Department) Fethiye Mah. Sanayi Cad. No:317/2 Nilüfer / Bursa / Turkey.

26. Int'l Festival on Humour and Satire, Golden Helmet - Srbsko

Téma: „Negotiatonis“

Kategorie Cartoon:

Formát: original, min. A4 (210x297 mm), max a3 (297x420 mm),

Ceny:

1. cena: plaque golden helmet + 600 € + one-man exhibition
2. cena: 400 €
3. cena: 200 €

DEADLINE: 25. 1. 2018

Only unpublished works will be taken into consideration.

Nutno přiložit: Author's short biography, phone number and e-mail address are obligatory.

All the works are to be sent exclusively via the postal service.

Výsledky 12. 2. 2018. Ceremoniál: 1. 4. 2018

The Organizer will bear travel and accommodation expenses of awarded authors. Festival official languages are Serbian and English.

Vracení: Nikoliv. *All works remain property of the Festival.*

Adresa: Cultural Center - Kruševac; Int'l Festival on Humour and Satire Golden Helmet;

Toplicina 2; 37000 Kruševac SERBIA

Info: goldenhelmet@ptt.rs / goldenhelmet@kck.org.rs / zlatnakaciga@kck.org.rs / www.kck.org.rs.

5. Int'l Cartoon Gathering - Egypt 2018

Pořádá: The Ministry of Culture in Egypt a Egyptian Caricature Association.

Téma: 1- Sports / 2- Free

Formát: All artworks to be prepared at **300 dpi**. Size A3 (297mm x 420mm) in **JPG** format

Počet: Max. 5 cartoons

Adresa: poslat kresby a autorovo CV (Name - Address - Phone

number - Email address) na adresu: egyptcartoon2020@gmail.com

Deadline: 5. 1. 2018

Ceny: žádné!

Katalog bude tištěný a zaslán všem vystavujícím autorům. *For more details please visit:*

Info + úplné propozice: <https://www.facebook.com/egyptcartoon/> The Coordinator: Fawzy Morsy

Int'l Exhibition SATYRYKON Legnica - Polsko

Letošní artefakty vhodné do soutěže jsou: *drawings, graphics and other works of fine arts and photography created with the use of optional techniques, being originals, completed within the recent two years (2017-2018)*, a poslané umělci do sekcí:

SECTION I – THEME: EMPATHY

SECTION II – JOKE AND SATIRE

(Kresby bez textu se preferují)

Works awarded in other competitions will be excluded from the SATYRYKON competition.

Formát: maximum A3 (297 x 420 mm).

Uzávěrka soutěže: 2. 2. 2018 (razítko na známce)

Adresa: SATYRYKON, Chojnowska 2, 59-220 Legnica, Poland

THE PARTICIPANTS ARE KINDLY ASKED NOT TO POST, THE WORKS VIA ELECTRONIC MEANS AS THESE WILL NOT BE ACCEPTED FOR THE COMPETITION.

Works should be accompanied by their **author's photo or caricature**, a short **biographical note** and a filled **application form** (PLEASE USE CAPITALS).

Ceny:

- **GRAND PRIX SATYRYKON 2018** - pure gold key and purse amounting to **8.000 PLN**
- 2 gold medals and purses amounting to 6.000 PLN each
- 2 silver medals and purses amounting to 5.500 PLN each
- 2 bronze medals and purses amounting to 5.000 PLN each
- **and 4 special prizes** amounting to 4.000 PLN each
- **Director of Legnica Culture Centre** for a **photography work** in amount of 4.000 PLN award
- **Mayor of Legnica award** in amount of 4.000 PLN

Extra awards for laureates: for the **Author of THE BEST DEBUT** and the **Author of THE STUDENT DEBUT** to be accompanied by a **solo exhibition** at the **Satyrykon Gallery**.

Jury: 16.- 18. 2. 2018

Posoutěžní výstava: 6. 6. - 2. 9. 2018

Výsledky: 1. 3. 2018 na web site: www.satyrykon.pl

Vracení: The prize-winning works become the **property of the organisers** and will be included in the collection of the **Satyrykon Gallery**. Return of the works after the exhibition cycle December 31. 12. 2019.

Info: Legnica Culture Centre (+4876 72-33-700; e-mail: lck@lck.art.pl) and Satyrykon Foundation (+48 76 852-23-44; e-mail: satyrykon@wp.pl) – PL 59-220 Legnica, Chojnowska 2 – are organisers of the International Exhibition SATYRYKON – Legnica 2018.

Kalendárium / Oznámení upřesnění znění upozornění o ukončení pátrání...!

Milí soutěžící kolegové, drazí autoři. V tomto čísle jste našli naposledy „vejscy“ (anglicky *the Wiecuts*) z propozic mezinárodních soutěží v kreslení vtipů na nejrůznější (česky: *alternativní*) témata. Jejich seznam včetně toho nejpotebnějšího, totiž data uzávěrky a odkazu na číslo GAGu, v němž se zmíněná pravidla doužte nacházejí, vidíte v tabulce. (Gmen)

Další, nově vypsané soutěže budeme na tomto místě i nadále avízovat, ale již pouze s odkazem, kde najdete originální pravidla, jak je prezentují jejich pořadatelé.

Zatím odkazujeme na následující weby a doporučujeme jejich služby v oddílech zvaných

Soutěže = Contests, resp. Festival:

<http://www.fecocartoon.com/index.php/cartoon-contests-mainmenu>

<http://caricaturque.blogspot.cz/p/cartoon-contests-exhibitions.html>

<http://www.hdk.hr/festivali/tablica.pdf>

<http://www.cartoongallery.eu/sutaze/propozicie/>

<http://cartoonia.ru/wp-content/uploads/2017/11/images-2.jpg>

<http://www.cwn-news.com/festival>

Máte-li dobrou zkušenost i s jinými zdroji aktuálních propozic, rádi ji k tomuto seznamu osvědčených zdrojů pro soutěživé autory přiřadíme! (g)

Měsíc	Název a místo soutěže	Body*	Uzávěrka	V čísle*
Prosinec	Gallarate - Itálie	***	15. 12. 2017	11
	Tourism C. C. - Eskisehir, Turecko	****	31. 12. 2017	11
	Knokke-Heist - Belgie	*****	31. 12. 2017	11
	Environment and Climate Change - Turecko - NEW!	-	31. 12. 2017	12
2018	Comic-x - Luzern, Švýcarsko - NEUE!	-	4. 1. 2018	12
Leden	I.C.C. Gathering - Egypt - NEW!	**	5. 1. 2018	12
	5. KalDer I.C.C. - Bursa, Turecko - Nové!	***	17. 1. 2018	12
	Golden Helmet - Kruševac, Srbsko - Nové!	****	25. 1. 2018	12
Únor	Satyrykon - Legnica, Polsko - Nové!	*****	2. 2. 2018	12

*) ve sloupci **Body** vycházíme z hodnocení soutěže u zasvěcených portálů, hlavně však z vlastních zjištění. Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně důvěryhodné soutěže.

) ve sloupci **V čísle uvádíme e-GAG, v němž najdete výtah z propozic. A odkaz na závazný originál.

Součástí tohoto čísla je sváteční příloha „Vánoční nášupináč“ (je šířena spolu s tímto číslem)

Z obsahu: Víc o Steklíkovi, KŠ i „ňadrovkách“ - Portréty k nepoznání - Fotolegrácky: jen k vyhození?

e-GAGmag © * **Měsíčník autorů a přátel české karikatury**. Založeno r. 2003. 15. ročník. Toto je č. 2017/12 (640) z 15. 12. 2017 * **Číslo 2018/1 vyjde (asi tak) 20. 1. 2018** * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz **Hi, iH!**